

**OMBUDSMANDEN
FOR INATSIARTUTS
BERETNING
FOR 2016**

Bortvisning

5.2 Bortvisning. Tjenstlig samtale. Udvidet partshøring. Manglende sagsoplysning

A klagede til Ombudsmanden over, at K Kommune havde bortvist A fra dennes stilling på Utoqqaat Illuat på baggrund af K Kommunes formodning for A's misbrug af et personligt taxakort.

Ombudsmanden fandt det kritisabelt, at K Kommune ikke havde overholdt god forvaltningsskik i forbindelse med kommunens afholdelse af tjenstlig samtale med A. Ombudsmanden fandt det ligeledes kritisabelt, at kommunen ikke havde foretaget udvidet partshøring i overensstemmelse med den ulovbestemte retsgrundsætning herom, da kommunen partshørte A.

Endvidere fandt Ombudsmanden det beklageligt, at kommunen i sin afgørelse om bortvisning anvendte en formulering, der kunne give anledning til tvivl om, hvorvidt kommunen var af den opfattelse, at kommunen havde dokumenteret, at A havde misbrugt sit personlige taxakort. Ombudsmanden fandt det videre meget beklageligt, at kommunen ikke over for A efterfølgende havde præciseret sin formulering.

Ombudsmanden fandt det meget kritisabelt, at K Kommune ikke havde oplyst sagen tilstrækkeligt, da kommunen traf afgørelse om at bortvise A.

Ombudsmanden havde på baggrund af kommunens manglende fyldestgørende oplysning af sagen, ikke et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere, hvorvidt K Kommunes afgørelse om bortvisning af A var i overensstemmelse med det forvaltningsretlige krav om proportionalitet.

Ombudsmanden fandt det endeligt meget kritisabelt, at K Kommune ikke kunne finde A's personalesagsmappe og på denne baggrund samt i lyset af, at lederen af ældreområdet og den tidligere fagchef ikke længere er ansat i kommunen, ikke kunne oplyse eller dokumentere sagen yderligere.

Ombudsmanden henstillede, at K Kommune genoptager sagen og behandler den i lyset af Ombudsmandens bemærkninger. (Udtalelse af 22. juli 2016, j.nr. 2014-324-0013).

Ved brev af 21. oktober 2014 med bilag og brev af 2. november 2014 med bilag klagede A til mig over, at K Kommune ved afgørelse af 10. oktober 2014 bortviste A fra A's stilling som ... på Utoqqaat Illuat.

A blev ansat af daværende ... Kommune (nu K Kommune) den 1. august 1985 som ... på Utoqqaat Illuat i K By. A's stilling blev ændret flere gange og senest i juli 2010, hvor A's stilling blev ændret til ... med forstanderen som nærmeste foresatte. Det fremgik af ansættelsesbrevet, at der til stillingen ydes et rådighedstillæg, der dækkede merarbejde indtil 37 timer inden for kvartalet.

A blev den 23. september 2014 indkaldt til en samtale med ledelsen samme dag om A's brug af A's personlige taxakort. Efter samtalen blev A fritstillet. Dagen efter indledte K Kommune en partshøring om påtænkt bortvisning af A på baggrund af formodet misbrug af taxakortet til ikke arbejdsmæssige kørsler. A afgav den 6. oktober 2014 sit partshøringssvar til kommunen, og den 10. oktober 2014 traf kommunen afgørelse om bortvisning af A. Herefter klagede A til mig.

På baggrund af klagen valgte jeg at iværksætte en ombudsmandsundersøgelse af sagen.

Jeg har på grund af sagsfremstillingens længde valgt at vedlægge sagsfremstillingen sidst i dette afsnit. Jeg går derfor direkte til selve udtalelsen.

Jeg udtaler herefter:

”1. Afgrænsning af min undersøgelse

[A's] klage til mig vedrører bortvisningen af ham som ... på Utoqqaat Illuat i [K Kommune] samt over kommunens henstilling til [A] om at ophøre med at fortælle tidligere medarbejdere om bortvisningen. Jeg har afgrænset min undersøgelse til at omfatte spørgsmålet om, hvorvidt [K Kommunes] afgørelse om bortvisning af [A] som ... på Utoqqaat Illuat må anses for at være foretaget i overensstemmelse med gældende ret.

Jeg har ved min behandling af sagen valgt at forholde mig til afholdelsen af tjenstlige samtaler (afsnit 2), udvidet partshøring (afsnit 3), grundlaget for of-

ficialprincippet og kravene til en forvaltningsmyndigheds sagsoplysning (afsnit 4). Til sidst afslutter jeg med en kort opsummering af sagen (afsnit 5).

I forbindelse med min undersøgelse har jeg, til brug for uddybning og fortolkning af grønlandsk lovgivning samt ulovbestemt praksis, henvist til dansk lovgivning og dansk litteratur. Dette skyldes, at retsgrundlaget i Grønland i det væsentlige er identisk med retsgrundlaget i Danmark, som det fremgår af de nævnte henvisninger.

I forbindelse med min undersøgelse henviser jeg enkelte gange til Folketingets Ombudsmands udtalelser. Dette skyldes, at jeg ikke selv gennem behandling af en konkret klage har haft lejlighed til at tage stilling til lignende retlige forhold og ikke mindst, at retsgrundlaget på dette område i Grønland i det væsentlige er identisk med retsgrundlaget i Danmark. Jeg kan derfor tilslutte mig Folketingets Ombudsmands opfattelse, som den fremgår af de nævnte udtalelser.

2. Tjenstlige samtaler

2.1. Regelgrundlaget

Der er ikke en retlig pligt til at afholde en tjenstlig samtale med en medarbejder, forud for at der iværksættes en tjenstlig reaktion over for den pågældende.

En tjenstlig samtale skal imidlertid ses i sammenhæng med forvaltningsrettens almindelige ulovbestemte officialprincip, hvorefter en myndighed skal sikre sig, at en sag er tilstrækkeligt oplyst til, at myndigheden kan træffe en korrekt afgørelse. En tjenstlig samtale tjener således til at skaffe en myndighed det fornødne grundlag for en eventuel tjenstlig reaktion. Det vil derfor oftest være mest hensigtsmæssigt, at chefen taler med den ansatte, inden der træffes en afgørelse. Den tjenstlige samtale sikrer samtidig, at medarbejderen får lejlighed til at forklare og forsvare sig.

En samtale mellem en chef og en medarbejder må efter min opfattelse almindeligvis betegnes som en tjenstlig samtale, hvis chefen overvejer at anvende en tjenstlig reaktion over for den pågældende på grund af forhold ved medarbejderens adfærd eller udførelse af arbejdsopgaver.

Jeg finder det bedst stemmende med god forvaltningsskik, at en medarbejder indkaldes til en sådan tjenstlig samtale med et efter omstændighederne passende varsel. En indkaldelse til en tjenstlig samtale bør af bevismæssige grun-

de være skriftlig. Efter min opfattelse bør det fremgå af indkaldelsen, at der er tale om en tjenstlig samtale, ligesom det bør fremgå, hvilke emner der skal drøftes, så den ansatte har mulighed for at forberede sig herpå. Efter min opfattelse er det bedst stemmende med god forvaltningsskik, hvis en chef vejleder den pågældende medarbejder om, at denne har ret til at tage en bisidder med til den tjenstlige samtale. Jeg er på dette punkt således enig med Folketingets Ombudsmand, som har udtalt sig herom i sin beretning for 2007, s. 132.

Efter min opfattelse følger det endvidere af god forvaltningsskik, at der, ikke mindst af de førnævnte bevismæssige grunde, bør udarbejdes et referat af en sådan samtale. Dette gælder særligt, hvis chefen overvejer reaktioner i form af en advarsel, afskedigelse eller bortvisning. Chefen kan ikke overlade det til medarbejderen selv at udarbejde referatet, fordi denne er part i sagen og dermed inhabil. Jeg finder det rigtigst og bedst stemmende med god forvaltningsskik, hvis medarbejderen får mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af referatet og at fremsætte sine eventuelle bemærkninger til dette.

2.2. Kommunens afholdelse af tjenstlig samtale

Lederen af ældreområdet ved [K Kommune], ..., indkaldte uden varsel mundtligt [A] den 23. september 2014 til en samtale samme dag. På mødet deltog desuden afdelingssygeplejersken.

[A] var ikke forinden mødet bekendt med ledelsens hensigt med at indkalde ham til mødet. Ved mødets afslutning blev [A] bedt om at aflevere sine nøgler og forlade huset. Lederen af ældreområdet meddelte [A], at [A] blev fritstillet. Dagen efter indledte [K Kommune] en partshøring af [A] vedrørende en påtænkt bortvisning.

[K Kommune] redegør for sagens forløb i sit svar af 9. marts 2015 til mig. I sit svar henviser kommunen til en e-mail af 24. september 2014 fra lederen af ældreområdet til HR-afdelingen, hvor lederen af ældreområdet oplyser, at lederen af ældreområdet dagen forinden havde en samtale med [A] vedrørende [A's] taxakørsler og om eventuelle konsekvenser heraf. Lederen af ældreområdet oplyser videre, at [...direktøren] har besluttet, at [A] skal afskediges. Lederen af ældreområdet anmoder på denne baggrund HR-afdelingen om råd til, hvad lederen af ældreområdet skal foretage sig i den forbindelse.

Samme dag sendte lederen af ældreområdet et brev vedlagt fakturaer af taxakørslerne til HR-afdelingen. I brevet beskriver lederen af ældreområdet sin samtale med [A] lidt nærmere. Lederen af ældreområdet oplyser, at [...direktøren] har opfordret lederen af ældreområdet til at lave en indstilling til afskedigelse af [A]. Lederen af ældreområdet beder på denne baggrund HR-afdelingen om at lave en partshøring af [A] og en indstilling til afskedigelse.

I sit svar af 30. november 2015 til mig skriver [K Kommune], at kommunen ikke har yderligere at tilføje vedrørende samtalen den 23. september 2014 udover de bilag, som kommunen tidligere har fremsendt til mig. Kommunen meddeler derudover, at [A's] personalesagsmappe er bortkommet, samt at lederen af ældreområdet og den tidligere fagchef ikke længere er ansat i kommunen. Kommunen kan på denne baggrund ikke bidrage yderligere til oplysningen af sagen.

Emnet for lederen af ældreområdets samtale den 23. september 2014 med [A] var en formodning om, at [A] havde misbrugt sit personlige taxakort. Efter mødet blev [A] fritstillet. Samtalen vedrørte [A's] tjenstlige forhold og blev afsluttet med, at [A] blev fritstillet. Jeg finder derfor, at der var tale om en tjenstlig samtale.

Jeg finder, at [K Kommune] i overensstemmelse med god forvaltningsskik, som beskrevet i afsnit 2.1, burde have indkaldt [A] til mødet med et passende varsel. Jeg bemærker i den forbindelse, at der, som sagen foreligger oplyst, ikke er omstændigheder, der kan begrunde, at det ikke ville have været muligt for kommunen at indkalde [A] med et passende varsel.

Indkaldelsen burde have været skriftlig med klar angivelse af, at der var tale om en tjenstlig samtale, samt oplysning om, hvilke emner der skulle drøftes på mødet, således at [A] havde haft mulighed for at forberede sig. Endvidere burde [A] have været vejledt om, at [A] havde ret til at få en bisidder med til mødet.

Efter mødet burde [K Kommune] have udarbejdet et referat af den tjenstlige samtale. Ligesom det ville have været rigtigst og bedst stemmende med god forvaltningsskik, hvis kommunen havde givet [A] mulighed for at fremkomme med bemærkninger hertil.

Jeg finder, at [K Kommune] ikke overholdt god forvaltningsskik, som beskrevet i afsnit 2.1, i forbindelse med kommunens afholdelse af den tjenstlige samtale med [A]. Dette finder jeg kritisabelt.

3. Udvidet partshøring

3.1. Regelgrundlaget

De almindelige regler om myndighedernes pligt til at foretage partshøring, inden de træffer afgørelse, fremgår af § 19 i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning med senere ændringer (sagsbehandlingsloven). Formålet med reglerne er at sikre, at den, der er part i sagen, får lejlighed til at gøre sig bekendt med og kommentere det faktiske afgørelsesgrundlag, inden sagen afgøres. Parten får således mulighed for at påpege eventuelle misforståelser, unøjagtigheder og ufuldstændigheder ved det foreliggende sagsmateriale.

Ved siden af sagsbehandlingslovens § 19 gælder der i sager om afskedigelse på grund af disciplinære forhold (tilsidesættelse af tjenestepligter), samarbejdsvanskeligheder og uegnethed en regel om udvidet partshøring.

Reglen om udvidet partshøring har karakter af en ulovbestemt retsgrundsætning. Den er oprindeligt udviklet i praksis af Folketingets Ombudsmand og er tillige anerkendt af domstolene, jf. Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Forvaltningsret, 2002, side 533 f. Jeg har i flere tilfælde tilsluttet mig Folketingets Ombudsmands formulering af reglen om udvidet partshøringspligt. Jeg kan herved for eksempel henvise til min rapport af 4. december 2014 om undersøgelse af uansøgt afskedigelse i [K Kommune] (j.nr. 2014-901-0048), som er optrykt i min beretning for 2014, afsnit 8.4.

Partshøringen benævnes som udvidet, fordi den ansatte ikke alene skal partshøres over sagens faktum, men også det retlige grundlag. Myndigheden skal således i almindelighed give den ansatte en redegørelse for myndighedens egen foreløbige opfattelse af sagen, herunder den retlige bedømmelse af de faktiske omstændigheder. Hvis der er bevismæssige spørgsmål i sagen, skal redegørelsen også indeholde myndighedens bevismæssige vurdering. Endelig skal myndigheden ligeledes gøre det klart for den ansatte, hvilken reaktion myndigheden påtænker at anvende i den konkrete situation, således at den ansatte har mulighed for at vurdere, om det forvaltningsretlige krav om proportionalitet er opfyldt. Redegørelsen bør fortrinsvis være skriftlig.

3.2. Kommunens partshøring

[K Kommune] partshørte ved brev af 24. september 2014 [A] over den påtænkte bortvisning. Partshøringsbrevet var bl.a. vedlagt et udtræk af taxaspecifikationer, hvoraf det fremgår, at [A] har brugt sit personlige taxakort til kørsel til og fra arbejdet og hjemmeadressen samt til og fra arbejdet og [Sygehuset].

[K Kommune] redegjorde i partshøringsbrevet for de faktiske omstændigheder i sagen i form af kommunens oplysninger om taxakørslerne, som de fremgik af taxaspecifikationerne. Kommunen redegjorde samtidig for retningslinjerne i kommunens personalehåndbog og Utoqqaat Illuats vejledning om brugen af det personlige taxakort. Kommunen formodede, at [A] havde misbrugt sit taxakort til alle taxakørslerne i den angivne periode. Som begrundelse henviste kommunen til, at ingen af kørslerne var foretaget i weekender eller uden for almindelig arbejdstid, og det forhold, at sygeplejerskerne sjældent tilkaldte [A] på arbejde. Kommunen gjorde det klart, at kommunen betragtede misbrug af personlige taxakort som grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, og at kommunen påtænkte at bortvise [A].

Jeg bemærker til [K Kommunes] partshøringsbrev, at det fremgår af taxaspecifikationerne, at fem ud af elleve kørsler er foretaget på en lørdag eller søndag. Jeg bemærker videre, at kommunen ikke har redegjort for, hvad der er normal arbejdstid for [A].

[K Kommune] henholder sig i sin begrundelse for formodet misbrug til retningslinjerne i kommunens personalehåndbog samt Utoqqaat Illuats vejledning om brugen af det personlige taxakort. Kommunen redegør således ikke for kommunens formodning om misbrug i forhold til [A's] ansættelsesbrev, hvoraf det fremgår, at [A] får et rådighedstillæg, og hvad rådighedstillægget nærmere dækker. Kommunen redegør videre ikke for formodningen om misbrug i forhold til [A's] stilling, herunder kompetence og opgaver, som [A] har varetaget, herunder til betydningen af kommunens organisatoriske ændring af ældreområdet, som ifølge kommunen trådte i kraft den 1. maj 2014, men som [A] oplyser ikke er meddelt det samlede personale.

Kommunen har ved sin henvisning til taxaspecifikationer ikke nærmere redegjort for bevis for, at taxakørslerne ikke skulle være arbejdsrelaterede. Af taxaspecifikationerne fremgår alene tidspunktet for, og mellem hvilke adresser,

kørslerne er foretaget. Man kan således ikke ud fra taxaspecifikationerne alene se, hvorvidt kørslerne var arbejdsrelaterede.

Det fremgår af sagens akter, at [A] i den angivne periode ikke havde været beordret på arbejde. Det fremgår videre, at [A] i nogle tilfælde blev tilkaldt på arbejde, bl.a. når sygeplejerskerne ikke kunne få fat i pedellen. Det fremgår af partshøringsbrevet, at da ledelsen først modtog taxaspecifikationerne, var ledelsen i tvivl om, hvorvidt taxakørslerne var arbejdsrelaterede. Det fremgår videre, at ledelsen er af den opfattelse, at samtlige kørsler ikke omfatter tilkald eller beordret arbejde. Dette begrundes [K Kommune] med, at sygeplejerskerne sjældent kalder [A] på arbejde. Kommunen har imidlertid ikke i partshøringsbrevet nærmere redegjort for, hvorvidt [A] blev tilkaldt på arbejde på de konkrete tidspunkter, hvor hver enkelt taxakørsel er foretaget.

Det er således min opfattelse, at [K Kommune] i partshøringsbrevet ikke nærmere har redegjort for flere forhold, der relaterer sig til [A's] stilling og opgaver, samt for de faktiske omstændigheder og beviser for de enkelte taxakørsler. Endvidere indeholder partshøringsbrevet fejlagtige oplysninger vedrørende de ugedage, hvor taxakørslerne er foretaget. Jeg finder, at kommunen ikke har foretaget udvidet partshøring i overensstemmelse med den ulovbestemte retsgrundsætning om udvidet partshøring. Dette finder jeg kritisabelt.

4. Officialprincippet

4.1. Regelgrundlaget

Officialprincippet gælder på ulovbestemt grundlag som et grundlæggende princip i forvaltningsretten. Det påhviler den enkelte forvaltningsmyndighed selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, at fremskaffe fornødne oplysninger om de foreliggende sager eller dog at foranledige, at private, navnlig parterne, yder medvirken til sagens oplysning, og således sørge for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, før myndigheden træffer afgørelse i sagen. Dette grundlæggende forvaltningsretlige princip kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Princippet har til formål at sikre, at forvaltningen træffer den materielt rigtige afgørelse i sagen.

Om officialprincippet fremgår det af selvstyrets ”Vejledning om sagsbehandlingsloven” (af Grønlands Hjemmestyre, Lovkontoret, december 1994) punkt 198 bl.a., at en myndighed skal undersøge en sag så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en forsvarlig afgørelse. Hvilke oplysninger, myndigheden skal tilvejebringe for at træffe den materielt rigtige afgø-

relse i sagen, afhænger af den konkrete sag, jf. Karsten Revsbech m.fl., Forvaltningsret – sagsbehandling, 2014, side 145 ff.

Officialprincippet indebærer, at myndigheden har pligt til at sikre dels, at myndigheden er i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe en afgørelse i den foreliggende sag, og dels at disse oplysninger er korrekte.

Det er endvidere forvaltningsmyndighedernes pligt at sørge for, at de fornødne oplysninger tilvejebringes på den hurtigste og mest hensigtsmæssige måde. En sag skal således undersøges af myndigheden så langt, som det er nødvendigt i det enkelte tilfælde for at træffe en forsvarlig afgørelse. Ved vurderingen af, hvor omfattende undersøgelser der bør foretages, indgår en række hensyn. Foruden hensynet til at nå frem til den materielt rigtige afgørelse spiller hensynet til, at afgørelsen træffes uden unødigt forsinkelse, en væsentlig rolle.

På grund af den indgribende karakter, som en afgørelse om afskedigelse har, stilles der generelt høje krav til myndighedens undersøgelser og til sikkerheden for de relevante oplysningers rigtighed, jf. Kaj Larsen i Hans Gammeltoft-Hansen a.st., side 226 f. Samme sted anføres endvidere, at hvis der er tvivl om holdbarheden af et væsentligt faktum, hører det med til en fyldestgørende sagsoplysning at søge denne tvivl afklaret.

4.2. Kommunens sagsoplysning

I denne sag fremgår det af [K Kommunes] afgørelse af 10. oktober 2014 om bortvisning af [A], at kommunens begrundelse herfor er, at kommunen har en formodning om, at [A] har misbrugt sit personlige taxakort og således anvendt taxakortet til privat kørsel svarende til 722,00 kr. i perioden 1. juni til 30. august 2014.

Lederen af ældreområdet holdt den 23. september 2014 en tjenstlig samtale med [A]. Jeg bemærker, at [K Kommune] ikke har udarbejdet noget referat af mødet. Som tidligere nævnt, er det min opfattelse, at det følger af god forvaltningsskik, at myndigheden udarbejder et referat af en tjenstlig samtale.

[K Kommune] forholder sig i sin afgørelse om bortvisning til de bemærkninger, som [A] fremkom med ved brev af 6. oktober til partshøringsbrevet. Det fremgår heraf bl.a., at lederen af ældreområdet med henvisning til listen over personer, der havde bagvagt og rådighedsvagt samt kopi af henholdsvis pedellens og køkkenets kalender (bilag 1 til kommunens afgørelse af 10. oktober

2014 om bortvisning) ikke har kunnet dokumentere de konkrete taxakørsler, som sagen vedrører. Jeg forstår det således, at kommunen heraf slutter, at taxakørslerne er udokumenterede og dermed er at anse som misbrug af taxakortet.

Vedrørende to kørsler søndag den 1. juni 2014 og én kørsel mandag den 30. juni 2014 har [A] bemærket, at kørslerne søndag vedrørte udskiftning af kort i forbindelse med tidsregistrering, og at kørslen om mandagen vedrørte et møde eller en arbejdsopgave, der trak ud.

[K Kommune] har hertil bemærket, at [A] ikke har orienteret lederen af ældreområdet om arbejdet om søndagen, ligesom [A] ikke har været kaldt på arbejde. Vedrørende kørslen om mandagen bemærker kommunen, at kommunen ikke kan finde dokumentation for nogen møder eller arbejdsopgaver på dette tidspunkt, og at [A] må sørge for egen transport hjem, herunder også hvis [A] er træt efter et møde.

For så vidt angår de to kørsler søndag den 1. juni 2014, som [A] foretog i forbindelse med udskiftning af kort til brug for tidsregistrering og én kørsel mandag den 30. juni 2014, som vedrørte et møde eller en anden arbejdsopgave, der trak ud, er jeg enig med [K Kommune] i, at brug af det personlige taxakort til almindelig befordring til og fra arbejde ikke er i overensstemmelse med kommunens regler om brug af det personlige taxakort.

Yderligere om kørslen søndag den 1. juni 2014 har [K Kommune] ikke forholdt sig konkret til, om det var en opgave, som fulgte af arbejdets karakter og dermed som udgangspunkt foretaget i overensstemmelse med reglerne om taxakørsler, som de fremgår af kommunens personalehåndbog. Jeg forstår kommunens bemærkning således, at [A] kunne have brugt taxakortet til denne kørsel, hvis [A] havde fået tilladelse hertil i forvejen af lederen af ældreområdet. Kommunen har imidlertid ikke forholdt sig til [A's] bemærkninger om tilrettelæggelse af sine opgaver, og arbejdsfordelingen mellem ham og de tidligere forstandere samt den manglende afgrænsning af kompetence i forhold til kommunens nye struktur. Kommunen har dertil ikke nærmere redegjort for [A's] almindelige arbejdstid i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt kørslen lå uden for [A's] almindelige arbejdstid.

Vedrørende én kørsel mandag den 21. juli 2014, to kørsler torsdag den 14. august 2014, én kørsel fredag den 15. august 2014 og én kørsel mandag den 18. august 2014 har [A] bemærket, at det drejer sig om beboerkørsler, herunder at

[A] står til rådighed i stedet for pedellen og overtager nogle af pedellens opgaver, når pedellen er på ferie. [A] har videre bemærket, at Utoqqaat Illuats handicapbus har været på værksted ligesom den bus, som Utoqqaat Illuat havde lejet, også havde været på værksted. Utoqqaat Illuat har derfor, når det har været muligt, lånt en bus af enten hjemmehjælpen eller [... (et andet plejehjem)], når det har drejet sig om transport af kørestolsbrugere. Andre beboere er således blevet transporteret med taxa. [A] bemærker yderligere, at der nogle gange har måttet tages hurtige beslutninger.

[K Kommune] har hertil bemærket, at der ikke er registreret nogen arbejdsopgaver nogen steder i afdelingen, og at der ikke blandt personalet på plejeafdelingen er truffet nogen aftale om transport med taxakørsel. Kommunen bemærker, at der er en chauffør, som kører efter ordre. Kommunen bemærker yderligere, at befordring med taxa, for så vidt angår kørestolsbrugere, ikke er anvendelig og desuden ikke forsvarligt i forhold til forsikringen.

Vedrørende én kørsel mandag den 21. juli 2014, to kørsler torsdag den 14. august 2014, én kørsel fredag den 15. august 2014 og én kørsel mandag den 18. august 2014 forholder [K Kommune] sig ikke til [A's] bemærkninger om, at der kun i begrænset omfang har været adgang til at transportere beboere, mens Utoqqaat Illuats handicapbus har været på værksted samt det forhold, at der nogle gange har måttet tages hurtige beslutninger. Kommunen har bemærket, at det ikke er forsvarligt at transportere kørestolsbrugere med taxa, men forholder sig ikke til [A's] oplysning om, at der var tale om transport af ikke-kørestolsbrugere.

Vedrørende to kørsler lørdag den 26. juli 2014 og én kørsel lørdag den 30. august 2014 har [A] bemærket, at der har været tale om tilkald begge dage. Den første lørdag var under pedellens ferie og den anden lørdag var under køkkenlederens ferie.

[K Kommune] har i sin afgørelse om bortvisning hertil bemærket, at der ikke er indgået nogen aftale om, at [A] konstitueres eller overtager pedellens arbejdsområder, mens pedellen er på ferie, og at der ikke er indgået nogen aftale om, at [A] kan bruge taxakortet i den forbindelse. Kommunen har videre bemærket, at det kun er sygeplejersker, der har bagvagter og kan kontaktes ved behov, ligesom kommunen ikke har kunnet finde dokumentation for, hvorvidt der har været behov for yderligere hjælp i aflastningsafdelingen, og at der ikke er registreret noget nogen steder. Kommunen har desuden bemærket, at køkkenlederen først holdt ferie fra den 1. september 2014.

Vedrørende to kørsler lørdag den 26. juli 2014 og én kørsel lørdag den 30. august 2014 forholder [K Kommune] sig ikke til [A's] bemærkninger om arbejdsfordelingen mellem [A] og de tidligere forstandere, herunder at [A] siden sin ansættelse har varetaget pedellens arbejdsopgaver, når pedellen har været på ferie samt til det forhold, at [A] modtager et rådighedstillæg og derfor kan tilkaldes ligesom sygeplejerskerne og pedellen. Kommunen har videre ikke forholdt sig til betydningen af den organisatoriske ændring af ældreområdet i kommunen, som ifølge kommunen trådte i kraft den 1. maj 2014 samt det forhold, at ændringerne var nye og tilsyneladende manglede afklaring i forhold til [A's] stilling, kompetence og arbejdsopgaver.

Udover den ene kørsel mandag den 30. juni 2014, som ifølge [A] vedrørte et møde eller en arbejdsopgave, der trak ud, finder jeg ikke, at K Kommune havde tilstrækkelige oplysninger til at sandsynliggøre, at [A] har anvendt sit personlige taxakort til ikke arbejdsrelateret kørsel i den angivne periode.

Det kan ikke af oplysningerne om taxaspecifikationerne alene udledes, at kørslerne ikke har været arbejdsrelaterede. [K Kommune] har ikke i tilstrækkelig grad forholdt sig til det forhold, at [A] var tildelt et personligt taxakort, herunder til at det ifølge Utoqqaat Illuats vejledning om brug af personlige taxakort må benyttes, når man tilkaldes til arbejdet eller i forbindelse med udførelse af andet servicearbejde. I en e-mail af 24. september 2014 fra lederen af ældreområdet til HR-afdelingen skriver lederen af ældreområdet, at lederen af ældreområdet ikke ved, hvorfor [A], som økonomikonsulent, har et personligt taxakort. Lederen af ældreområdet bliver herefter samme dag, af HR-afdelingen, gjort opmærksom på, at det af [A's] ansættelsesbrev fremgår, at [A] får tildelt et rådighedstillæg og derfor kan tilkaldes ligesom pedellen og sygeplejerskerne.

[K Kommune] traf således afgørelse om bortvisning af [A] uden i tilstrækkelig grad at have forholdt sig til [A's] bemærkninger om arbejdsfordelingen mellem [A] og de tidligere forstandere, der har været ansat på Utoqqaat Illuat samt til den manglende afgrænsning af kompetence i forhold til kommunens nye struktur. Kommunen har forholdt sig til [A's] stillingsbetegnelse, og ikke til [A's] bemærkninger om, hvilke funktioner [A] i praksis har varetaget. Kommunen har videre ikke forholdt sig til [A's] bemærkning om, at det i høj grad har været op til [A] selv om at vurdere, i hvilke tilfælde [A] kunne bruge det personlige taxakort samt det forhold, at [A] ikke på noget tidspunkt har modtaget kritik for brugen af det personlige taxakort eller i det hele taget.

[K Kommune] forholdte sig derudover ikke til, at fem ud af de elleve kørsler i alt ifølge [A] vedrørte kørsel af beboere, og det forhold, at der kunne have været brugt et af de fælleskort, som findes på afdelingerne til at foretage kørslerne med. Kommunen har ligeledes ikke forholdt sig til, at tre ud af de elleve kørsler i alt ifølge [A] vedrørte tilkald og to af kørslerne vedrørte kørsel i forbindelse med udskiftning af kort i forbindelse med tidsregistrering. Vedrørende kørselsregistreringsbøgerne har kommunen videre ikke forholdt sig til, at det af Utoqqaat Illuats regler om brug af taxakort fremgår, at det er den enkelte afdeling med fælles taxakort, der skal have en taxakørselsregistreringsbog. Det fremgår således ikke af reglerne, at kørsel foretaget med personligt taxakort skal registreres i en afdelings taxakørselsregistreringsbog eller et andet sted. I sit svar af 30. november 2015 til mig har kommunen oplyst, at kommunen ikke kan af- eller bekræfte, hvorvidt der var en registreringsbog i den pågældende periode i Utoqqaat Illuat.

En myndighed har ansvaret for at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for at træffe den materielle rigtige afgørelse, samt ansvaret for at oplysningerne er korrekte, jf. officialprincippet, som beskrevet under afsnit 4.1.

[K Kommune] har på baggrund af [A's] bemærkninger forsøgt at indhente dokumentation for kørslerne. Kommunen har imidlertid ikke kunne finde dokumentation for kørslerne og har ikke kunnet redegøre nærmere for brugen af taxakørselsregistreringsbøgerne. Kommunen bestrider ikke taxakørslerne med beboerne, men bemærker, at der findes fælleskort på afdelingerne, og at det i øvrigt ikke er forsvarligt at transportere kørestolsbrugere med taxa. Kommunen bestrider ikke, at [A] tilkaldes, men bemærker, at det sker sjældent. [A] er da også, ifølge [A] selv, alene tilkaldt to gange i den angivne periode på tre måneder.

Som nævnt i afsnit 4.1 stilles der generelt høje krav til myndighedens undersøgelser og til sikkerheden for de relevante oplysningers rigtighed forinden myndigheden træffer afgørelse om afskedigelse. Det samme gør sig gældende ved afgørelse om bortvisning. Myndigheden skal søge eventuelle tvivl om holdbarheden af et væsentligt faktum afklaret ved en fyldestgørende sagsoplysning.

Uden at forholde sig til de ovennævnte forhold, henholder [K Kommune] sig til den manglende dokumentation/registrering af de konkrete opgaver, som taxakørslerne er foretaget i forbindelse med. Kommunen fastholder på baggrund

af denne manglende dokumentation, at kørslerne ikke har været arbejdsrelaterede.

På baggrund af at [K Kommune] ikke har forholdt sig til de ovenfor nævnte forhold er det min opfattelse, at kommunens sagsoplysning har været mangelfuld. Kommunen sikrede sig således ikke, at kommunen havde et sikkert bevismæssigt grundlag for begrundelsen om misbrug af taxakort, som kommunen lagde til grund for sin afgørelse om bortvisning af [A].

I sin afgørelse om bortvisning skriver [K Kommune], at kommunen ikke kan vide, om [A] har brugt taxakortet til kørsel til egne lægebesøg i perioden 5. august til og med den 11. august 2014, hvor [A] var sygemeldt. Det fremgår videre af afgørelsen om bortvisning, at lederen af ældreområdet, på baggrund af [A's] høringssvar til partshøringen, har undersøgt nogle forhold. Lederen af ældreområdet har bl.a. talt med nogle afdelingssygeplejersker om, hvorvidt de har brugt [A's] personlige taxakort samt talt med personalet i plejeafdelingen om, hvorvidt der har været aftalt kørsel af beboere i den angivne periode. Jeg bemærker hertil, at kommunen burde have udarbejdet et notat om disse samtaler, idet oplysninger af betydning for en sag, der indhentes mundtligt, er omfattet af notatpligten, jf. § 6, stk. 1, i landstingslov nr. 9 af 13. juni 1994 om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven). Jeg bemærker videre, at kommunen har ladet oplysningerne indgå som en del af begrundelsen for bortvisningen, uden at [A] har haft mulighed for at kommentere disse nye oplysninger og supplere det faktuelle grundlag i sagen. Dette gælder også listen over personer, der har vagt, samt kopier af diverse kalendere, som er nye oplysninger, der vedlægges som bilag til afgørelsen om bortvisning.

Det er sammenfattende min opfattelse, at det på baggrund af sagens akter ikke er muligt at vurdere, hvorvidt [A] har brugt sit personlige taxakort til ikke arbejdsmæssige kørsler i den angivne periode. Det er således min opfattelse, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst, da kommunen traf afgørelse om at bortvise [A].

Det er således min opfattelse, at [K Kommune] ved sin manglende fyldestgørende oplysning af sagen ikke har oplyst sagen i overensstemmelse med officelprincipppet, forinden kommunen traf afgørelse om bortvisning af [A]. Kommunen har endvidere ikke i fornødent omfang foretaget partshøring over de oplysninger, som kommunen har lagt vægt på i forbindelse med afgørelsen om bortvisning. Dette finder jeg meget kritisabelt.

Jeg bemærker, at [K Kommune] i sin afgørelse om bortvisning har begrundet dette med, at ledelsen har ”en formodning om, at du har misbrugt taxakortet”. Kommunen har efterfølgende i sit svar af 9. marts 2015 til mig præciseret, at der efter ledelsens opfattelse reelt er tale om et dokumenteret misbrug af taxakortet. Jeg finder denne formulering beklagelig. Jeg bemærker videre, at [A] i sit svar af 25. marts 2015 til mig har oplyst, at kommunen ikke over for ham har præciseret formuleringen. Dette finder jeg meget beklageligt.

Jeg kan, på baggrund af [K Kommunes] manglende fyldestgørende oplysning af sagen, ikke udtale mig om, hvorvidt kommunens afgørelse om bortvisning af [A] er i overensstemmelse med det forvaltningsretlige krav om proportionalitet.

5. Sammenfatning

På baggrund af min behandling af sagen finder jeg det kritisabelt, at [K Kommune] ikke har overholdt god forvaltningsskik i forbindelse med kommunens afholdelse af den tjenstlige samtale med [A]. Jeg finder det tillige kritisabelt, at kommunen ikke har foretaget udvidet partshøring i overensstemmelse med den ulovbestemte retsgrundsætning om udvidet partshøring.

Jeg finder, at sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst, da [K Kommune] traf afgørelse om at bortvise [A]. Dette finder jeg meget kritisabelt.

Endvidere finder jeg det beklageligt, at kommunen i sin afgørelse om bortvisning anvendte en formulering, der kunne give anledning til tvivl om, hvorvidt kommunen var af den opfattelse, at kommunen havde dokumenteret misbrugt. Jeg finder det videre meget beklageligt, at kommunen ikke over for [A] efterfølgende har præciseret sin formulering.

Jeg kan, på baggrund af [K Kommunes] manglende fyldestgørende oplysning af sagen, ikke udtale mig om, hvorvidt kommunens afgørelse om bortvisning af [A] er i overensstemmelse med det forvaltningsretlige krav om proportionalitet.

Jeg bemærker, at jeg ved min behandling af sagen har noteret mig, at [K Kommune] ikke kan finde [A's] personalesagsmappe. Kommunen kan på denne baggrund ikke oplyse eller dokumentere sagen yderligere, da de involverede medarbejdere ikke længere er ansat ved kommunen. Dette finder jeg meget kritisabelt.

Jeg henstiller til, at [K Kommune] genoptager [A's] sag og behandler den i lyset af mine ovennævnte bemærkninger.

Jeg beder endvidere [K Kommune] om at kommunen også, over for [A], forholder sig til [A's] forventning om erstatning.

Jeg beder [K Kommune] om at meddele mig, hvad min henstilling giver kommunen anledning til at foretage sig.”

Jeg modtog K Kommunes svar ved e-mail af 5. august 2016. Af e-mailen fremgår følgende:

”Det skal meddeles at [K Kommune] har modtaget ombudsmandsundersøgelse vedr. bortvisning af [A]. Hele sagskomplekset er fremsendt til direktøren for [...] og ..., til vurdering og efter nærlæsning af dokumenterne vil direktøren sammen med HR-afdelingen efterfølgende fremkomme med et svar.

Det skal i den forbindelse siges at, direktøren har imødekommet [A's] ønske om kompensation og at [K Kommune], netop har fremsendt mødeindkaldelse til [A], mødet er sat til onsdag den 10. august 2016 kl. 14:00.”

Ved brev af 11. august 2016 indberettede jeg med henvisning til § 23 i inatsisartutlov nr. 8 af 3. december 2009 om Ombudsmanden for Inatsisartut (ombudsmandsloven) sagen til Lovudvalget i Inatsisartut og til kommunalbestyrelsen i K Kommune.

Jeg modtog K Kommunes svar ved e-mail af 17. august 2016 med bilag. Af kommunes svar fremgik følgende:

”Ad. manglende overholdelse af god forvaltningsskik

[K Kommune] finder det beklageligt at indkaldelse af [A] ikke var sket skriftligt, fordi [K Kommunes] almindelige procedure omkring indkaldelse til tjenstlig samtale, indebærer at ledelsen skal fremsende indkaldelsen pr. brev og levere den til ansatte med mindst tre dages varsel, hvor der er bisidderkrav.

Ad. Manglende udvidet partshøring i sagen

Dette er også en beklagelig forglemmelse fra den juridiske rådgiver, der til dels er begrundet i hastværk i sagen pga. stort arbejdspres i [K Kommune] påbegyndte afskedigelsesrunde i efteråret 2014. Almindeligvis skal udvidet partshøring anvendes ved disciplinære sager, som denne sag.

Ad. Sagen var ikke tilstrækkeligt oplyst, da [A] blev bortvist

Ledelsen i [...] havde et andet oplysningsgrundlag, der blev forevist under et ledelsesmøde den 22. september 2014 af ældrelederen, deri forelå der fakturaer, der blev lagt til grund i den påtænkte sag. Direktøren for [...] opfordrer til indstilling om afskedigelse af [A]. **Se bilag 1.** Samme dag skriver ældrelederen til [personalejuristen] pr. e-mail og meddelte at [ældrelederen] om morgenen har informeret direktøren for [...], om hændelsen og daværende ældreleder gentager i samme e-mail korrespondance, e-mailen, der blev fremsendt til [personalejuristen] var skrevet på grønlandsk: ”at direktøren vil gerne have [A] afskediget, på grund af misbrug af taxakort, efter en undersøgelse af indkomne fakturaer der vedr. [A’s] taxakort”. **Se bilag 2.** Ældrelederen skriver også i samme e-mail at [A] har kørt 4-5 gange månedligt fra arbejdet og til hjemmet. Ældrelederens efterfølgende undersøgelse viser at [A’s] taxakort med nummeret: 022-002 omfatter taxakørsler, der efter ledelsens opfattelse ikke anses for at være arbejdsrelaterede kørsler, i en tidsperiode på 3 måneder og andrager et beløb på 722,-kr fra 1. juni til og med 30. august 2014. Ældrelederen og direktøren vil efter en konkret vurdering af indkomne fakturaer fra taxaselskabet, påbegynde en sag vedr. påtænkt afskedigelse af [A]. Undertegnede har efter korrespondance med ældrelederen medgivet denne, med henvisning til [K Kommunes] procedure om misbrug af betroede midler, ville den rette sanktion vedr. taxakortmisbrug være en påtænkt bortvisning.

Ad. Ombudsmanden finder det beklageligt, at der i bortvisningskrivelsens formulering kunne give anledning til tvivl om, hvorvidt [K Kommune] havde dokumenteret misbruget og har ikke efterfølgende præciseret dette overfor [A]

Det var en upræcis formulering og dette er beklageligt, som det fremgår af både agterskrivelse og afgørelsesskrivelse, blev formuleringen opretholdt, hvilket ikke er hensigtsmæssigt henset til sagens alvor samt at, dette vil give [A] en uvished omkring sagens faktuelle grundlag. Uagtet førnævnte fastholder ledelsen bortvisningen, dog ville en præcisering omkring misbruget have været på sin plads, såfremt dette var sket betids.

Ad. Det pga. manglende oplysningsgrundlag kan Ombudsmanden ikke udtale sig om hvorvidt proportionalitetskravet var opfyldt i sagen

[K Kommune] har efter de faktuelle oplysninger der lå til grund for den påtænkte sanktion, skønmæssigt vurderet at sagen kan ende med en afgørelse om bortvisning, efter endt partshøring. Sagens faktuelle grundlag og ledelsens vurdering af sagen, blev forelagt overfor [A] og denne fremkom med sit partsindlæg og [A’s] svar gav ikke anledning til at ændre [K Kommunes] påtænkte bortvisning.

Ad. [K Kommune] kan ikke finde [A’s] sagsmappe og at daværende ledelse ikke længere er ansat, og at det pba. dette finder ombudsmanden dette kritisabelt, fordi [K Kommune] pba. det ikke kan dokumentere sagen yderligere

Det skal derfor præciseres at [A's] sagsmappe er i HR-afd. besiddelse på tidspunktet da sagen om påtænkte bortvisning blev påbegyndt. Det en af de dokumenter der blev fremlyst af Ombudsmanden i denne konkrete sag, hvorvidt dokumentation for mødeindkaldelse var i UI, pba. dette var det hensigtsmæssigt at efterspørge ældreleder, der som ansvarlig leder kunne være i besiddelse af dette. Det var ikke tilfældet, og fordi HR-afd. ikke har fået kopi af indkaldelsen, hvis der har været det, kunne dokumentation ikke fremskaffes, og hvis det fandtes i UI, var dette ikke at finde.

Ledelsen i [...] er af den opfattelse, at personalesagsmapper ikke må forefindes i enkelte afdelinger, fordi disse samles og arkiveres i HR-afd., pga. sikkerhedsmæssige årsager.

Ad. [K Kommune] pålægges til at genoptage sagen og behandler den i lyset af Ombudsmandens bemærkninger

5. august 2016 fremsendte [personalejuristen] modtagelseskvittering til ombudsmanden vedr. sagen om bortvisning af [A] og i den forbindelse meddeles ombudsmanden, at direktøren har imødekommet [A's] krav om compensation, på baggrund af [K Kommune] ikke har fulgt god forvaltningsskik og meddelte i forlængelse af ovenstående at, møde indkaldelse til [A] er fremsendt.

10. august 2016, afholdt direktøren et møde med [A] og dennes bisidder med [personalejuristen] og beklagede overfor [A] at [K Kommune] ikke har fulgt forvaltningslovens krav om god forvaltningsskik i forbindelse med bortvisningssagen. Under mødet fremkom [A] med sine modargumenter og krævede at bortvisning af [A] skulle anses for at være sket på falsk grundlag og dermed udmåling af erstatning må udgøre på samme måde. Direktøren påpeger at ombudsmandens redegørelsen ikke tager stilling til, hvorvidt kravet om proportionalitet var opfyldt eller ej i sagen og at direktøren alene har foretaget en skønmæssig vurdering i forhold til tilsidesættelse af forvaltningsloven i sagen mod [A]. [A] fastholdt sit krav og udbad sig om betænkningstid, og at det var muligt at sagen kan indbringes for domstolene og at [A] vil tale med personer der ved bedre om disse sager. Men [A] meddelte også at, det er muligt at [A] går med til direktørens forslag. [K Kommune] fastholder bortvisningen, der er begrundet i, at taxakort almindeligvis ikke må bruges til fremmøde på arbejde, men kun til akutte tilkald.

Ad. Hvordan [K Kommune] forholder sig til [A's] forventning om erstatning

29. juli 2016 fremsendte [personalejuristen] med forskellige løsningsmuligheder over, hvilke kompensations muligheder [K Kommune] kan give [A]. Direktøren ville efter betænkningstid, efter en skønmæssig vurdering af foreliggende forslag, give compensation til [A]. Henset til at Ombudsmandens udtalte kritik var på 8 punkter er direktøren af den opfattelse at, compensation til et samlet beløb på: 110.269,90,-kr, hvoraf, 15.000,-kr andrager en rejse tur / retur ... København, som [A] også har krævet pga. mistet ferierejse, i 2015, og derfor er beløbet skattefrit men bliver anmeldt til

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

skattemyndighederne, når beløbet indbetales. Ovenstående beløb sammen med ferie-rejsebeløbet, vil efter skattetræk andrage 70.257,00,-kr.

[K Kommune] har haft [A] til møde 10. august 2016 og har på mødet beklaget hændelsesforløbet overfor [A] og direktøren har fremlagt et kompensationsbeløb, jf. ovenstående og har lyttet til [A] modargumenter og forslag til hvordan erstatningen efter [A's] ønske vil se ud. Med henvisning til [A's] ønskede betænkningstid, afventer direktøren således [A's] tilbagemelding omkring kompensationsbeløbet.”

K Kommunes svar var vedlagt brev af 24. september 2014 fra den daværende ældreleder til personalejuristen og e-mail af 24. september 2014 fra den daværende ældreleder til personalejuristen.

Ved brev af 6. september 2016 skrev jeg følgende til K Kommune:

”Jeg har modtaget [K Kommunes] e-mail af 5. august 2016 samt brev af 17. august 2016. Jeg forstår på baggrund heraf, at [K Kommune] har tilbudt [A] erstatning.

[K Kommune] har i sit brev af 17. august 2016 beklaget kommunens manglende overholdelse af god forvaltningsskik, manglende foretagelse af udvidet partshøring samt den af kommunen anvendte formulering i bortvisningsskrivelsen i forbindelse med kommunens bortvisning af [A]. Dette tager jeg til efterretning.

[K Kommunes] bemærkninger vedrørende min kritik af kommunens manglende fyldestgørende oplysning af sagen samt det forhold, at jeg på baggrund heraf ikke kan tage stilling til spørgsmålet om proportionalitet giver mig imidlertid anledning til at knytte nogle bemærkninger til forståelsen af min udtalelse af 22. juli 2016.

Det forhold, at jeg – på baggrund af kommunens manglende fyldestgørende oplysning af sagen, som jeg i min udtalelse har fundet meget kritisabel – ikke kan udtale mig om, hvorvidt kommunens afgørelse om bortvisning af [A] er i overensstemmelse med det forvaltningsretlige krav om proportionalitet, må ikke udlægges som en tilkendegivelse af, at jeg har fundet kommunens bortvisning af [A] berettiget. Jeg har bl.a. på denne baggrund henstillet, at kommunen genoptager [A's] sag.

[K Kommune] oplyser, at kommunen har tilbudt [A] en erstatning på et samlet beløb på 110.269,90 kr., hvoraf de 15.000,00 kr. drejer sig om en feriefrirejse.

I lyset af det ovenfor anførte og funktionærlovens §§ 2-4 (inatsisartutlov nr. 11 af 29. november 2013 om forholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer) beder jeg [K Kommune] om at redegøre for, hvordan kommunen er nået frem til ovennævnte beløb.”

K Kommunes svarede ved e-mail af 8. september 2016, at kommunen havde modtaget mit brev, og at kommunen ville vende tilbage med et svar inden for ti dage.

Jeg modtog følgende bemærkninger fra klager ved brev af 14. september 2016 med bilag:

”Tak for brev at 06.09.2016 med tilhørende bilag.

Det er ikke min hensigt at kommentere hverken Ombudsmandens brev til Kommunen eller de medfølgende bilag fra Kommunen til Ombudsmanden. Jeg vil dog gerne give udtryk for min glæde over den fornyede kontakt, der er kommet mellem de to instanser.

Formålet lige nu er blot at opsummere den kontakt der - siden Ombudsmandens skrivelse til Kommunen den 22.07.2016 - har været mellem undertegnede om Kommunen.

Dato: 05.08.2016.

Jeg modtager en skrivelse med titlen: **“Mødeindkaldelse vedr. dit ønske om kompensation pba. ombudsmandsundersøgelse vedr. bortvisning af dig der skete 10.10.2014.”** — (Bilag 1)

Mødet er fastsat til den 10. august 2016.

Dato: 10.08.2016.

Ovennævnte møde afholdes på [direktørens] kontor. Udover direktøren deltog personalejurist ..., undertegnedes bisidder samt undertegnede.

Dato: 13.08.2016.

Vedhæftet en mail fremsender [personalejuristen] udkast til referat af mødet den 10. august.

I mailen skriver [personalejuristen] “Hermed fremsendes udkast til mødereferat, som jeg tidligere har lovet. Du bedes at komme med dine bemærkninger, rettelser og tilføjelser og vende tilbage til undertegnede”.

Mødereferat (Udkast til mødereferat) vedlagt. - (Bilag 2)

Dato: 17.08.2016.

Vedhæftet en mail fremsender jeg til [personalejuristen] **“Kommentarer til “Mødereferat — Vedrørende: Samtale med [A]””**. — (Bilag 3)

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

I mailen skriver jeg: “Vedhæftet følger mine kommentarer til referatet fra mødet den 10.08.2016. Som referatet er udformet, har jeg fundet det mest hensigtsmæssigt/korrekt at fremsende mine kommentarer som gjort Om man vælger at indskrive kommentarerne i referatet, eller vælger at vedhæfte kommentarerne i sin helhed, - tjå, det er for mig ligegyldigt. Det sidste ville dog nok være det enkleste og samtidig det mest reelle”.

Dato: 17.08.2016.

[Personalejuristen] skriver i en mail: “Tak for det fremsendte, jeg kvitterer for modtagelse af dine bemærkninger. Vi vender tilbage når vi har læst dine bemærkninger”.

Dato: 26.08.2016.

Da Kommunen endnu ikke havde meldt tilbage vedrørende mine kommentarer til omtalte mødereferat valgte jeg at lave en ny skrivelse stilet til [direktøren].

Skrivelsen af 26.08.2016 som fik overskriften “**Vedrørende sagen om bortvisning af [A]**” — (Bilag 4), blev sendt som vedhæftet fil i en mail til [direktøren].

I mailen skrev jeg “Da jeg endnu ikke har hørt fra Kommunen, efter at jeg fremsendte mine kommentarer til referatet af mødet den 10.08.2016, har jeg valgt at fremsende vedhæftede skrivelse. Den er et forsøg på i nogenlunde korte vendinger at ridse op, hvor vi ifølge min opfattelse står med sagen her og nu.”

Samme dag skriver [direktøren]: “*Jeg skal hermed kvittere for modtagelsen af skrivelser. Kommunen vil vende tilbage med svar desangående i løbet af næste uge*”.

Dato: 02.09.2016.

Jeg modtager fra [personalejuristen] en mail, hvori der står: “*Direktøren for [...] har besluttet at give sagen omkring Ombudsmandens krav om genoptagelse af din sag til [K Kommunes] advokat. Du får en tilbagemelding når advokaten har kigget på sagsakterne, i næste uge*”

Dags dato (14.09.2016) har jeg stadig ikke fået den sidste lovede tilbagemelding fra Kommunen. Samtidig står det også hen i det uvisse, om mine kommentarer til det omtalte mødereferat - som [personalejuristen] jo selv blot kaldte et udkast — er godtaget eller ej.”

Som bilag til A’s brev var vedlagt K Kommunes mødeindkaldelse af A ved brev af 5. august 2016, K Kommunes referat af 10. august 2016 af mødet afholdt samme dag, A’s kommentarer til kommunens mødereferat samt A’s skrivelse af 26. august 2016 om sagens status stilet til direktøren.

Jeg modtog K Kommunes svar ved brev af 20. september 2016. Af svaret fremgår følgende:

”Ombudsmanden har offentliggjort udtalelse 18. august 2016, hvori Ombudsmanden har påpeget at [K Kommune] har begået en række sagsbehandlingsfejl i forbindelse med bortvisningen af [A] fra dennes stilling som ... i Utoqqaat Illuat.

På baggrund af manglende fyldestgørende oplysning af sagen kan ombudsmanden ikke udtale sig om hvorvidt kommunens afgørelse om bortvisning er i overensstemmelse med det forvaltningsretlige krav om proportionalitet. Med henvisning til førnævnte, har ombudsmanden indstillet [K Kommune], at genoptage sagen.

[K Kommune] har efterfølgende tilbudt [A] en kompensation på 110.269.90 kr. før skat. Dette udgør 7 måneders løn (uden pensionsbidrag da [A] nu er pensionist), en tortgodtgørelse på 5.000,-kr og en feriefrirejse for to voksne til en værdi af 15.000,-kr. Førnævnte kompensation er skønmæssigt fastsat. [A] har meddelt, at [A] mener at en kompensation på 15 måneders løn vil være det korrekte udfald af sagen.

Ombudsmanden har den 6. september 2016 dels forespurgt [K Kommune] hvorledes det førnævnte kompensationsbeløb er sammensat, idet Ombudsmanden bl.a. anfører følgende:

”I lyset af det ovenfor anførte og funktionærlovens § 24 (inatsisartutlov nr. 11 af 29. november 2013 om forholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer) beder jeg [K Kommune] om at redegøre for, hvordan kommunen er nået frem til ovennævnte beløb.”

Det bemærkes at ombudsmandens indstilling til [K Kommune] om at “genoptage sagen”, efter ledelsens opfattelse må forstås som en opfordring til [K Kommune] om at vurdere, om bortvisning, set retrospektivt, var den korrekte løsning og hvilke (økonomiske) konsekvenser det skal have i forhold til [A], såfremt dette ikke var tilfældet.

Højesteret har ved dom refereret i U2007.537 og som præciseret i en Højesteretsdom refereret i U2008.401 fastslået, at de forvaltningsretlige regler om sagsbehandling i afskedigelsessager skal bidrage til at der træffes saglige afskedigelsesbeslutninger. Når afskedigelsen var saglig, kan tilsidesættelse af sagsbehandlingsreglerne derfor ikke i sig selv udløse krav på kompensation.

Det er således uden betydning for spørgsmålet om kompensation hvilke fejl ved sagsbehandlingen der har været — såfremt bortvisningen kan anses for at have været saglig.

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

[A] var ansat som en betroet medarbejder på den pågældende institution.

Det fremgår udtrykkeligt af institutionens regler for brug af taxakort (som [A] ikke benægter at være bekendt med) at personlige kort kun måtte benyttes når man tilkaldes til arbejdet eller i forbindelse med udførelse af andet servicearbejde.

[A] har i forbindelse med partshøringen forklaret, at en taxakørsel mandag den 30. juni 2014 kl. 17.19 var efter møde eller anden arbejdsopgave der havde strukket sig en time over normal arbejdstid hvorfor han havde fundet det acceptabelt, at tage en taxa hjem.

Om to taxakørsler søndag den 1. juni 2014 har [A] forklaret, at det drejer sig om udskiftning af personalets urkort som [A] i nogle tilfælde har valgt at gøre i weekenden. [A] betragter derfor taxakørslen som arbejdsrelateret.

[A] har ikke gjort gældende at [A] var nødsaget til eller "beordret til" at udføre det pågældende arbejde i weekenden. Det må derfor lægges til grund, at dette var frivilligt og efter retningslinjerne vedr. taxakort ikke berettiger taxakørsel.

Der foreligger således (mindst) tre tilfælde hvor taxakortet er anvendt i strid med gældende regelsæt. Der ses ikke nogen hjemmel for at der anvendes taxa til kørsel fra arbejdet og hjem fordi man er træt efter et møde eller andet overarbejde ca. en time efter normal arbejdstid ophører. Der ses ej heller være hjemmel til at taxakortet anvendes til weekendarbejde blot fordi det pågældende arbejde frivilligt udføres i weekend.

Derfor er ledelsen af den opfattelse, at der foreligger bevis for at der er sket misbrug af taxakortet eller i hvert fald brug af taxakortet i strid med de gældende regler.

Ifølge retspraksis, er det berettiget at bortvise en medarbejder der stjæler eller på anden måde beriger sig på arbejdsgiverens bekostning. Det afgørende er i denne sammenhæng ikke værdien af det tilegnede, men derimod det tillidsbrud der ligger i selve tilegnelsen. I visse tilfælde ses der dog bort fra rene bagateller.

Der skal ikke meget til før tilegnelse af værdier fra arbejdsgiveren, kan begrunde bortvisning. I en Højesteretsdom fra 1984 (U1984.284/1) havde en disponent i et supermarked medtaget to bøffer uden at betale. Manglende betalingshensigt kunne imidlertid ikke bevises og overtrædelse af en intern instruks om kontant betaling kunne efter omstændighederne ikke begrunde afskedigelse uden varsel. Tilegnelsen af to bøffer ville imidlertid være tilstrækkelig til bortvisningen hvis der havde foreligget bevis for hensigt til tilegnelse.

I “Funktionærloven, 6, udgave 2013”, anfører Henrik Karl Nielsen på side 336 følgende:

“Arbejdsgiveren bør kunne have fuld tillid til at funktionæren optræder ikke blot loyalt overfor kunderne, men også loyalt overfor arbejdsgiveren. Tyveri fra arbejdspladsen vil selv i begrænset omfang kunne være så alvorligt tillidsbrud, at det berettiger arbejdsgiveren til at foretage bortvisning af funktionæren. Det bør i den forbindelse også spille en rolle, at arbejdsgiveren i mange tilfælde vil have ganske vanskeligt ved at kontrollere småtyverier fra arbejdspladsen, hvorfor sådanne forhold bør betragtes med største alvor.”

Som udgangspunkt vurderer ledelsen, at der har været tilstrækkeligt sagligt grundlag til bortvisning.

[A] har i sit parthørings svar bl.a. redegjort for praksis på institutionen har været, at [A] selv forvaltede sin taxakørsel og at det ikke været praksis at denne skulle godkendes af forstanderen. [A] redegjorde videre for at der på institutionen er indledt en ændring af ansvars og kompetencefordelingerne, således at [A's] placering på hierarkiet bliver ændret betydeligt.

[A's] partshørings svar giver et indtryk af at [A] faktisk har anset de pågældende kørsler for at være arbejdsrelaterede og i overensstemmelse med gældende regelsæt. Det kan således ikke udelukkes, at [A] har været i god tro — uagtet [A] er efter ledelsens opfattelse burde have indset at i hvert fald de tre ovenfor omtalte kørsler har været i strid med gældende regelsæt.

Set i lyset og under hensyntagen til det meget lange ansættelsesforhold, hvor der ikke foreligger oplysninger om tidligere advarsler eller påtaler overfor [A], finder ledelsen at det vil være en både rimelig og saglig løsning på sagen, såfremt [A] stilles som om [A] var blevet opsagt med et for ansættelsesforholdet gældende varsel i stedet for den skete bortvisning.

Ledelsen er af den opfattelse at den beløbsmæssige opgørelse, er et forslag, der er rimelig og saglig løsning på sagen.

Ledelsen bemærker i den forbindelse, at funktionærlovens § 3 om betaling af det beløb svarende til 1, 2 eller 3 måneders løn for ansatte, der har været i uafbrudt ansættelse i samme virksomhed i 12, 15 eller 18 år, ikke finder anvendelse såfremt funktionæren ved fratrædelsen vil modtage alderspension i henhold til lovgivningen herom. Ledelsen har lagt til grund at dette er tilfældet i denne sag.

Tilbud på tort godtgørelse er sket med henvisning retspraksis på området, hvor ledelsen henviser til en dom af Østrelandsret. U.2005.1131, hvor en medarbejder i et byg-

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

gemarked blev tilkendt 5.000 kr. i tort godtgørelse i anledning af, at der i personaleafsnittet blev ophængt et opslag om, at han var blevet bortvist på grund af tyveri af penge fra kassen, hvilket han senere blev frifundet for.

Ledelsen finder ikke grundlag for at [A] skulle tilkendes nogen større godtgørelse i et tilfælde hvor der de facto er sket brug af taxakort i strid med gældende regelsæt.

Ovenstående er ledelsens svar på Ombudsmandens henvendelse den 6. september 2016.”

Herefter skrev jeg et afsluttende brev til K Kommune. Følgende fremgår af mit afsluttende brev af 27. september 2016 til kommunen:

”Ved brev af 20. september 2016 har [K Kommune] meddelt mig, at kommunen har genoptaget sagen og besluttet at afskedige [A] med normal varsel i stedet for den skete bortvisning.

[K Kommune] har videre meddelt mig, at kommunens tilbud om kompensation udgør syv måneders løn uden pensionsbidrag, tortgodtgørelse og en feriefrirejse for to voksne, og at kommunen ikke finder, at funktionærlovens § 3 finder anvendelse, da [A] vil modtage alderspension ved fratrædelsen.

[K Kommune] har således fulgt min henstilling om at genoptage kommunens behandling af bortvisningen af [A]. Der er efter min opfattelse ikke grundlag for at anse kommunens beslutning for åbenbart urimelig.

Jeg tager det anførte til efterretning og foretager mig herefter ikke videre i sagen.”

Sagsfremstilling

A blev ansat af daværende K By (nu K Kommune) den 1. august 1985 som assistent på nedsat tid med foreløbig placering ved Alderdomshjemmet (Utoqqaat Illuat) i K By og fra 1. august 1990 på fuld tid. Ved brev af 12. december 1995 meddelte kommunen A, at A's stilling med virkning fra 1. juli 1994 var ændret til ... med forstanderen som nærmeste foresatte. Ved brev af 6. juli 2010 meddelte K Kommune A, at A's stilling med virkning fra den 1. juli 2010 var ændret til ... med foreløbig placering ved Utoqqaat Illuat og med forstanderen som nærmeste foresatte. Det fremgår af ansættelsesbrevet, at der til stillingen ydes et rådighedstillæg, der dækker merarbejde i indtil 37 timer inden for kvartalet.

Den 23. september 2014 indkaldte ældreområdet daværende leder, ..., A til en samtale. På mødet deltog desuden afdelingssygeplejerske Emnet for mødet

var kommunens formodning om A's misbrug af sit personlige taxakort. På dette møde blev det meddelt A, at A blev fritstillet.

Ved brev af 24. september 2014 med bilag indledte K Kommune en partshøring om påtænkt bortvisning af A på baggrund af ”formodet misbrug af taxakort til ikke arbejdsmæssige kørsler”. Af partshøringsbrevet fremgår følgende:

”Det skal hermed meddeles dig at ledelsen i Ældreområdet har besluttet at indlede en sag om bortvisning.

Ledelsen i Ældreområdet har meddelt overfor HR-afdelingen i [K Kommune], at du har brugt taxakortet til ikke arbejdsmæssige kørsler. Ledelsen har en formodning om, at du har misbrugt taxakortet til et beløb svarende til 722,00 kr. fra og med 1. juni 2014 indtil 30. august 2014. Ud fra udtrækket af fakturaspecifikationerne fremgår det tydeligt, at du har kørt til dit arbejde i Utoqqaat Illuat og kørt hjem fra dit arbejde med taxa.

Se **bilag 1**, side 1:

Kørsel fra [hjem], den 1.06.2014 kl. 14:16	kørsel for 81,00 kr.
Kørsel fra [arbejde] den 1.06.2014 kl. 16:56	kørsel for 81,00 kr.
Kørsel fra [arbejde] den 1.06.2014 kl. 17:19	kørsel for 83,00 kr.
Kørsler i juni måned for i alt:	245,00 kr.

Se **bilag 2** side 1:

Kørsel fra [arbejde] den 21.07.2014 kl. 14:15	kørsel for 39,00 kr.
Kørsel fra [hjem] den 26.07.2014 kl. 09:31	kørsel for 79,00 kr.
Kørsel fra [arbejde] den 26.07.2014 kl. 10:03	kørsel for 80,00 kr.
Kørsler i juli måned for i alt:	198,00 kr.

Se **bilag 3** side 1:

Kørsel fra [arbejde] den 14.08.2014 kl. 11:02	kørsel for 47,00 kr.
Kørsel fra [Sygehusvej] den 14.08.2014 kl. 11:42	kørsel for 50,00 kr.
Kørsel fra [arbejde] den 15.08.2014 kl. 11:18	kørsel for 50,00 kr.
Kørsel fra [Sygehusvej] den 18.08.2014 kl. 10:34	kørsel for 51,00 kr.
Kørsel fra [hjem] den 30.08.2014 kl. 11:55	kørsel for 81,00 kr.
Kørsler i august måned for i alt:	279,00 kr.

Kørsler fra juni – august 2014 for i alt: 722,00 kr.

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

Ovenstående specificerede fakturaer, som ledelsen fik i hænde den 23. september 2014, viser, at du har haft taxakørsler, der efter ledelsens opfattelse ikke er arbejdsrelaterede kørsler, fra din hjemadresse til Utoqqaat Illuat og fra Utoqqaat Illuat til din hjemadresse og to gange til [Sygehusvej]. Dette er bortvisningsgrund efter [K Kommunes] personalehåndbog, hvori der står:

“Der kan ske bortvisning, hvis den ansatte groft overtræder forpligtelser i sit ansættelsesforhold.

Den ansatte kan blive bortvist fra arbejdspladsen med øjeblikkelig virkning, hvis den ansatte f.eks. har udvist grov og illoyal adfærd, været voldelig over for leder, kolleger eller en klient, begået underslæb og tyveri, nægtet at udføre arbejdet eller i øvrigt har misligholdt sit ansættelse i væsentlig grad.”

Det er en grov misligholdelse af dit ansættelsesforhold som [...], der påbegyndte den 1. juli 2010, at ledelsen har fundet kørsler der giver anledning til formodning om misbrug af taxakort. Taxakort er betroede midler, der alene må anvendes til arbejdsmæssige kørsler, privatkørsler med [K Kommunes] taxakort er væsentlig misligholdelse af dit ansættelsesforhold og misbrug af taxakort er bortvisningsgrund.

I [K Kommunes] personalehåndbog fremgår det, at taxakørsler kun må anvendes i arbejdsmæssige sammenhænge:

“Taxakortet og taxaboner må kun benyttes i forbindelse med udførelsen af arbejdsrelaterede opgaver. Det betyder, at der er tale om opgaver pålagt af nærmeste leder eller opgaver som direkte følger af arbejdets karakter. Overtrædelse af denne bestemmelse kan medføre alvorlige konsekvenser for en ansats ansættelsesforhold.

I situationer, hvor der er tvivl om hvorvidt taxa må benyttes, bør godkendelse altid søges hos nærmeste leder.”

Efter ledelsen fik fakturaspecifikationerne i hænde, var ledelsen i tvivl om, hvorvidt dine taxakørsler henhørte direkte under arbejdsrelaterede opgaver, som beskrevet i førnævnte retningslinjer vedr. brugen af taxakort. Ledelsen vil ikke godkende angivne kørsler fra 1. juni 2014, 30. juni 2014, og 21. juli 2014 og 26. juli 2014, samt 14. 15. og 18. august, samt den 30. august 2014. Disse kørsler vurderes af ledelsen som værende misbrug af taxakort.

I Utoqqaat Illuats vejledning om brugen af det personlige taxakort står der følgende:

”Medarbejdere der har fået udleveret et personligt taxakort, er forpligtiget til at anvende taxakortet korrekt. Taxakortet må alene anvendes når der er tilkald eller beordret arbejde der er i relation til servicering af brugere i UI”. Se **bilag 4**.

Det er kun bagvagter og dem der har rådighedsvagter der må anvende taxakortet, og det er udelukkende sygeplejersker der har bagvagter og både sygeplejerskerne og pedellen har rådighedsvagter i UI. Og den personalegruppe kan tilkaldes og beordres på arbejde, medmindre du selv bliver beordret og tilkaldt på arbejde udenfor den almindelige arbejdstid til UI, kan dine taxakørsler ikke anses som arbejdsmæssige. Ud fra tidspunkterne i taxakørselsspecifikationerne har du kørt til og fra arbejde og kørslerne omfatter hverken weekender eller arbejde udenfor den almindelige arbejdstid.

Ledelsen er af den opfattelse, at samtlige specificerede kørsler, der er nævnt overfor [ovenfor] ikke omhandler tilkald på arbejde eller beordret arbejde, derfor kan ledelsen ikke acceptere dine kørsler som arbejdsrelaterede. Dette er begrundet i, at sygeplejerskerne sjældent tilkalder dig på arbejde, når de ikke kan få fat i pedellen. Ledelsen vil på det kraftigste påpege overfor dig, at private taxakørsler er uacceptable og godkendes ikke fordi de betragtes som misbrug.

Den 23. september 2014 har du under samtale med ledelsen i Ældreområdet i forbindelse med sagen om taxakørslerne sagt, at du nogen gange er til rådighed sammen med pedellen, derfor har du i nogle tilfælde kørt hjem med taxa, når du var træt efter udvidede møder. Dette er ikke acceptabelt, din befordring hjem fra arbejdet, skal du som privatperson sørge for at betale selv og ikke bruge [K Kommunes] taxakort til taxakørsler, der ikke har relation til arbejdet.

På baggrund af ovenstående, skal det hermed meddeles dig, at [K Kommune] agter at ophæve dit ansættelsesforhold. Bliver der truffet afgørelse om afskedigelse, vil det ske med øjeblikkelig virkning efter høringsperiodens afslutning.

Ledelsen har besluttet at fritage dig fra tjeneste i hele høringsperioden indtil der bliver truffet en afgørelse. Det betyder at du ikke skal møde på arbejde, men fortsat er ansat og vil modtage din sædvanlige løn.

Efter sagsbehandlingslovens §19 skal du have mulighed for at komme med kommentarer/udtalelser for ovennævnte forhold, før kommunen kan træffe en endelig afgørelse. Eventuelle kommentarer eller udtalelser bedes være [ældreområdets daværende leder] eller HR-afdelingen via e-mail: [...] i hænde senest den 8. oktober 2014 kl. 12:00.

Såfremt du ikke fremkommer med kommentarer eller yderligere udtalelse vil [K Kommune] træffe en afgørelse på det foreliggende grundlag.

Der er vedlagt en kopi af dette brev som du kan sende til din faglige organisation, såfremt du ønsker at inddrage denne.”

Bilag 1-3, som var vedlagt partshøringsbrevet, var kørselsspecifikationer. Som bilag 4 var vedlagt Utoqqaat Illuats regler for brug af taxakort. Heraf fremgår bl.a. følgende:

”Personligt kort

Medarbejdere, der får udleveret personligt taxakort, er forpligtet til at benytte kortet korrekt.

Kortet må kun benyttes, når man tilkaldes til arbejdet eller i forbindelse med udførelse af andet servicearbejde.

Fælleskort

Kortet må kun benyttes iht. gældende regler, dvs.:

Ved arbejde i en weekend, når man skal møde på arbejde, før den første bus er begyndt at køre.

Ved fyraften, når man skal hjem, efter den sidste busforbindelse er kørt.

Ved kørsel ifm. afdelingslederens tilkaldelse af dig til arbejde.

Fælleskortet skal opbevares i afdelingerne. Følgende instruktion skal følges ved brug af kortet:

Når taxaen stopper ved Utoqqaat Illuat:

Man beder taxachaufføren at vente, mens man henter kortet. Når du har brugt kortet, skal denne sammen med taxakvitteringen afleveres til afdelingen.

Når taxakørslen starter fra Utoqqaat Illuat:

Taxachaufføren kører kortet gennem taxameteret. Derefter returneres kortet til afdelingen. Først nu starter kørslen. Den taxakvittering, taxachaufføren giver dig ved slutningen af kørslen, skal ved førstgivne lejlighed afleveres til afdelingen eller kontoret.

Afdelingernes taxakørselsregistreringsbog – vedr. brug af kortet

Hver afdeling med taxakort skal have sin egen taxakørselsregistreringsbog, og ved alle taxakørsler skal dato, tid og sted samt kortbrugerens navn noteres klart og tydeligt.

Kontrol

Når taxaselskabet fremsender regninger, fremgår samtlige taxakørsler klart af regningen. Denne kan bruges ved kontrol af taxakørselsregistreringsbogen. (Min oversættelse)”

Ved brev af 6. oktober 2014 fremkom A med sine bemærkninger til partshøringsbrevet. Heraf fremgår bl.a. følgende:

”Indledningsvis vil jeg nævne, at min ansættelse på Utoqqaat Illuat ikke blot strækker sig fra den 1. juli 2010, men helt tilbage til 1. august 1985. Undervejs har ansættelsesforholdet været ændret et par gange, og altså sidst i 2010, hvor jeg valgte at acceptere kommunens tilbud om ansættelse som [...], og dermed for første gang efter de mange års arbejde for kommunen fik en ansættelse med pensionsordning.

Med hensyn til de konkrete anklager mod min person for misbrug af taxakort, så er disse så alvorlige og i mine øjne så ganske urimelige, at de selvfølgelig fortjener at blive kommenteret straks.

Men jeg må også fra starten sige, at mit mangeårige arbejde for Utoqqaat Illuat og kommunen i høj grad har bygget på gensidig tillid og respekt, hvilket bl.a. betyder, at en ordentlig forvaltning af det tildelte taxakort har været en selvfølge, - hvilket jeg i dag kan ærgre mig over, idet det betyder, at jeg ikke kan fremlægge en egentlig kørebog som dokumentation. – Jeg er derfor i høj grad afhængig af, at man tager mine forklaringer for gode varer, og vil forstå, at jeg absolut ingen interesse har i at misbruge adgangen til taxakort.

I kommunens aktuelle brev lyder det som om, at det kun er sygeplejersker og pedel, der har rådighedsvagter i Utoqqaat Illuat. Dette er ikke korrekt. Allerede fra starten af min ansættelse på Utoqqaat Illuat – d.v.s fra 1. august 1985 – har der til stillingen hørt et rådighedstillæg. Dette er fulgt med også efter de par ændringer i ansættelsen, som har fundet sted i tidens løb.

Jeg tror heller ikke det er forkert, hvis jeg siger, at mit arbejde gennem alle de mange år har ligget i meget tæt kontakt med forstanderens, forstået på den måde, at forstanderens fornemste opgave har været de overordnede holdninger og sygeplejemæssige principper, hvorimod en meget stor del af de administrative opgaver, herunder [...] m.v. har været overladt til mig i tillid til, at tingene er blevet udført korrekt. Daglig beslutningstagen til en række forskellige spørgsmål har man også overladt til mig i tillid til, at beslutningerne ville blive taget på et fornuftigt grundlag.

Det er først efter de nyeste ændringer indenfor ældreområdet, at man tilsyneladende har foretaget en voldsom forskydning i kompetencefordelingen mellem de, der i Utoqqaat Illuat tidligere blev kaldt “mellemledere”. Når ordet “tilsyneladende” bru-

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

ges, så er det fordi, det stadig er uklart, i hvilken retning den endelige kurs vil gå. – Dette er i virkeligheden en længere og interessant historie, som man måske nok vil mene falder udenfor rammerne af den aktuelle sag.

Men til de enkelte kørsler:

Søndag den 01.06.2014 kl. 14.16 (kr. 81,00) og 01.06.2014 kl. 16.56. (kr. 81,00).

Dette drejer sig om udskiftning af personalets urkort (tidsregistrering), der som bekendt ligger til grund for den efterfølgende lønudbetaling. – Kortene skiftes hver måned, og da der er tale om et sted mellem [...] og [...] kort (personaler, incl. afløser), så er det nødvendigt at dette sker efter et nogenlunde fast mønster, således at overblikket ikke mistes. – Jeg har i nogle tilfælde valgt at gøre dette i weekenden, - og betragter derfor taxakørslen om klart arbejdsmæssig/arbejdsrelateret.

Søndag den 01.06.2014 kl. 17.19. (kr. 83,00) — Dette er ikke korrekt. Ifølge taxafirmaets udskrift drejer det sig om mandag den 30.06.2014 kl. 17.19.

Der er ingen tvivl om, at det enten er et møde, som har trukket ud, - eller en anden arbejdsopgave, som har strukket sig over en time ud over normal arbejdstid. I den situation har jeg fundet det acceptabelt, at tage en taxa hjem. Det ville aldrig have fundet sted, hvis det var ved normal arbejdstids ophør, - men her er vi jo ude på et område, hvor det er definitioner af grænser, det handler om. – Men at beskyldte taxaturen for at være privat og ikke arbejdsrelateret mener jeg ikke er korrekt.

Som sagt har jeg ikke en præcis oversigt over årsagen til hver enkelt kørsel, og skulle jeg efterforske et 100% sikkert svar på hver enkelt kørsel, så kan dette kun findes på Utoqqaat Illuat, hvorfra jeg i den aktuelle situation er udelukket. - Så, - ja, hvad skal jeg sige eller gøre?

Mandag den 21.07.2014 kl. 14.15. (kr. 39,00).

Kørslen ligger midt i arbejdstiden og kunne handle om en beboer, der skal et ærinde enten på tandklinikken eller på en anden nærliggende lokalitet. Kørslen har intet med mit privatliv at gøre, - men det kan til gengæld oplyses, at pedellen startede ferie denne dag, hvilket betyder, at min dag har været ekstra travl, idet jeg i den situation automatisk overtager ansvaret for pedelopgaverne, - inklusive rengøringen. – Også selvom forstanderen faktisk er pedellens direkte overordnede og faktisk burde være den der pr. automatik træder til. Men forstanderbegrebet er jo et afsluttet kapitel, og fordelingen af en række praktiske opgaver var på daværende tidspunkt (og vel egentligt stadigvæk) ikke klart afgrænset. Men opgaverne skal jo udføres, - og da jeg aldrig har haft noget imod at træde til i sådanne situationer, så har jeg også gjort det i dette tilfælde (hele pedellens ferie).

Lørdag den 26.07.2014 kl. 9.31 (kr. 79,00) og lørdag den 26.07.2014 kl. 10.03 (kr. 80,00).

Denne episode ligger stadig indenfor pedellens ferie, og der er ikke tvivl om, at der er tale om et tilkald fra Utoqqaat Illuat. Der er tre muligheder, der umiddelbart falder mig ind (altså ting som jeg positivt ved, at jeg har været tilkaldt til uden at kunne sætte præcist tidspunkt på), nemlig *problemer med lys i aflastningsafdelingen, problemer med kaldeanlæg, der blev varmt og køkkenet der om fredagen havde glemt at bestille en bestemt vare fra hoveddepotet*. – Men som sagt er det meget vanskeligt, at efterspore den rigtige løsning her fra min privatbolig.

Torsdag den 14.08.2014 kl. 11.02. (kr. 47,00) og torsdag den 14.08.2014 kl. 11.42 (kr. 50,00).

I længere tid har Utoqqaat Illuats egen handicapbus stået på værksted, hvilket den stadig gør. Som midlertidig løsning har Utoqqaat Illuat lejet en mindre bus af [...], men desværre har også denne været på et relativt langt værkstedsophold, nemlig fra den 11.08.2014 til den 21.08.2014. I denne periode har vi i den udstrækning, det har været muligt lånt os frem via [... (et andet plejehjem)] og Hjemmehjælpen, når det drejede sig om kørsel af beboere i kørestol. Andre beboere har vi måttet fragte med taxa, og der har nogen gange måttet tages nogle hurtige beslutninger.

De aktuelle kørsler til og fra [Sygehuset] hører til denne sidste gruppe.

Fredag den 15.08.2014 kl. 11.18. (kr. 50,00) og mandag den 18.08.2014 kl. 10.34. (kr. 51,00).

Forklaringen er ganske som ovenfor.

Lørdag den 30.08.2014 kl. 11.55. (kr. 81,00).

Dette kunne sagtens være ovenfor nævnte tilkald fra køkkenet, - hvilket ville passe meget godt sammen med, at køkkenlederen holdt ferie i denne periode. – Men som sagt endnu engang, så er det vanskeligt at afgøre hjemmefra, - og jo mere man prøver at sætte tingene på plads efter hukommelsen, tjaja, - jo mere synes tingene at flyde sammen. – Men at kørslen er tjenstlig er der overhovedet ingen tvivl om.

Dette var kommentarerne til de enkelte kørsler.

I kommunens brev omtales i flere tilfælde, at brug af taxakort kun må finde anvendelse i forbindelse med en godkendelse af nærmeste leder. I den forbindelse er det vigtigt, at gøre sig klart, hvordan situationen har set ud den seneste efterhånden me-

get lange periode på Utoqqaat Illuat. Det er også nødvendigt at se en smule på historikken i tingene.

Allerede i 1987 – i forbindelse med Utoqqaat Illuats overgang fra traditionelt alderdomshjem til et moderne plejehjem – tilsendte kommunen Det Offentlige Aftalenævn en skrivelse, hvori man opererede med en “Forstander A” og en “Forstander B”, hvor ”A” – som nævnt i indledningen – primært skulle have det plejemæssige ansvar og “B” det administrative ansvar. Ordningen blev ikke godkendt formelt, men i praksis har arbejds- og ansvarsfordelingen kørt klart efter dette princip, både under [den daværende forstander] og [den daværende forstanderens] efterfølger, som fratrådte for relativt nylig.

Faktisk var det sådan, at den sidste forstander og jeg var enige om, at vi så vidt muligt skulle undgå at holde ferie samtidig, - simpelthen for at sikre, at der altid var en i huset, der kunne træffe beslutninger baseret på viden, erfaring og generelt kendskab til huset.

Det, som jeg prøver at sige, er, at det i høj grad har været op til mig selv, at vurdere, hvad der har været ret og rimeligt, - også på taxaområdet. Faktisk er det medsendte bilag 4 den grønlandske version af de regler, som jeg selv formulerede for området for mange år siden.

Som antydnet i indledningen står det imidlertid klart, at man i dag er godt i gang med at ændre drastisk på ansvars- og kompetencefordelingerne således at min stilling ryger et godt stykke nedad “rangstigen”, hvorimod afdelingssygeplejerskerne tilsyneladende vil få ret så udvidede beføjelser. Dette er der ikke nødvendigvis noget forkert ved, - blot mener jeg ikke det er korrekt, at handle som om denne konstellation har været almindeligt kendt i længere tid. Faktisk er det først for meget nylig, at disse ting er meldt ud. – og jeg er ikke engang sikker på, om det er meldt klart ud til alle personalegrupper.

[...]

Jeg skal undlade at gisne om, hvad den aktuelle sag egentlig handler om, - men skulle det have noget at gøre med, at man mener, at jeg ikke passer ind i den nye ledelses- eller personalekonstellation generelt i Utoqqaat Illuat, så ville jeg klart have foretrukket, at det var dette, der blev meldt ud, - og selvfølgelig gerne med en rimelig begrundelse.

[...]

I 29 år har jeg faktisk kun høstet ros og anerkendelse for mit arbejde. Jeg har aktivt deltaget i en kolossal udvikling indenfor ældreområdet, - det være sig såvel i beboer

som personalespørgsmål, og ikke mindst i forbindelse med byggeprojekter, hvor man altid har lyttet meget til min viden og erfaring på området. — Og måske vigtigst af alt gennem alle årene været en hovedkraft, når der skulle afstikkes regler og normer for en lang række praktiske ting.

Hvorfor skulle jeg sætte alt dette overstyr med bevidst misbrug af taxakørsel? — Det giver ikke nogen mening.

Jeg står selvfølgelig til rådighed, hvis ovenstående ønskes uddybet.”

Ved brev af 10. oktober 2014 traf K Kommune afgørelse om bortvisning af A. Kommunen skriver i sin afgørelse bl.a. følgende:

”Det skal hermed meddeles at ledelsen har truffet beslutning om, at bortvise dig.

Afgørelse om bortvisning er begrundet i, at ledelsen har en formodning om, at du har misbrugt taxakortet til et beløb svarende til 722,- kr. fra og med 1. juni 2014 indtil 30. august 2014. Ud fra udtrækket af fakturaspecifikationerne fremgår det tydeligt, at du har kørt til dit arbejde i Utoqqaat Illuat og kørt hjem fra dit arbejde med taxa. Vi henviser til kørselsoversigten i partshøringsskrivelsen dateret pr. 24. september 2014, fra bilag 1 til bilag 3.

Det er en grov misligholdelse af dit ansættelsesforhold, at ledelsen har fundet kørsler der giver anledning til formodning om misbrug af taxakort. Taxakort er betroede midler, der alene må anvendes til arbejdsmæssige kørsler, privatkørsler med [K Kommunes] taxakort er væsentlig misligholdelse af dit ansættelsesforhold og misbrug af taxakort er bortvisningsgrund.

I [K Kommunes] personalehåndbog fremgår det at:

“Taxakortet og taxaboner må kun benyttes i forbindelse med udførelsen af arbejdsrelaterede opgaver. Det betyder, at der er tale om opgaver pålagt af nærmeste leder eller opgaver som direkte følger af arbejdets karakter. Overtrædelse af denne bestemmelse kan medføre alvorlige konsekvenser for en ansats ansættelsesforhold, I situationer, hvor der er tvivl om hvorvidt taxa må benyttes, bør godkendelse altid søges hos nærmeste leder.”

HR-afdelingen sendte dig den 24. september 2014 en partshøring. HR-afdelingen har den 6. oktober 2014 modtaget din udtalelse og den er blevet forelagt for ledelsen og ændrer således ikke på ledelsens vurdering af sagen.

Du skriver bl.a. følgende i dit partshøringssvar:

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

“Men jeg må også fra starten sige, at mit mangeårige arbejde for Utoqqaat Illuat og kommunen i høj grad har bygget på gensidig tillid og respekt, hvilket bl.a. betyder, at en ordentlig forvaltning af det tildelte taxakort har været en selvfølge, - hvilket jeg i dag kan ærgre mig over, idet det betyder, at jeg ikke kan fremlægge en egentlig kørebog som dokumentation. – Jeg er derfor i høj grad afhængig af, at man tager mine forklaringer for gode varer, og vil forstå, at jeg absolut ingen interesse har i at misbruge adgangen til taxakort.”

Til ovennævnte har ledelsen i [Ældreområdet daværende leder] følgende bemærkninger:

“Jeg har prøvet at indhente dokumentationer, fra forskellige afdelinger, der kan have relation til kørslerne som du påpegede i dit partshøringssvar. Jeg har ikke kunnet dokumentere dine konkrete taxakørsler i min undersøgelse af sagen. Se **bilag 1**.

Forhistorien som du fremkommer med i dit partshøringssvar tages til efterretning og andre oplysninger, har intet med dine konkrete taxakørsler til og fra arbejde, som ledelsen ikke accepterer. Derfor holder jeg fast ved, at dine taxakørsler, uden dokumentationer ulovligt og uacceptabelt for institutionen og ledelsen betragter kørslerne som misbrug af taxakortet. Jeg vil tilføje her, at alle respektive afdelinger har taxakort til kørsler for beboere til [Sygehuset], ved tilfælde af bus mangel.”

Videre skriver du i dit partshøringssvar:

“Søndag den 01.06.2014 kl. 14.16 (kr. 81,00) og 01.06.2014 kl. 16.56. (kr. 81,00). Dette drejer sig om udskiftning af personalets urkort (tidsregistrering), der som bekendt ligger til grund for den efterfølgende lønudbetaling. – Kortene skiftes hver måned, og da der er tale om et sted mellem [...] og [...] kort (personaler, incl. afløssere), så er det nødvendigt at dette sker efter et nogenlunde fast mønster, således at overblikket ikke mistes. - Jeg har i nogle tilfælde valgt at gøre dette i weekenden, - og betragter derfor taxakørslen som klart arbejdsmæssig/arbejdsrelateret.”

Til dette har ledelsen følgende kommentar:

“Søndag den 1. juni 2014 kl. 14.16, er ikke registeret denne dag nogen steder. Vores normering er på [...] personale. Her har du ikke informeret weekenden før fredag den 30. maj at du vil tage ind og arbejde og ordne kortene. Hvis dette er beordret arbejde der skal udføres om søndagen, har jeg ikke kunne finde belæg for dette, eksempelvis ved at sammenligne arbejdsdagene, idet forskellige måneder, da dette ikke fremgår i andre måneder. Jeg mener, at jeg som din leder, burde være informeret om dit arbejde og hvis dette ikke er beordret, sætter jeg spørgsmålstegn ved taxakørslen denne dag.”

Vi skal hermed komme med en rettelse vedrørende taxakørsel, som vi i partshørings-skrivelsen har skrevet som: "Kørsel fra [arbejde] den 1.06.2014 kl. 17:19 – kørsel for 83,-kr", kørslen er sket som du rettede i dit partshørings-svar, den 30.06.2014 kl. 17:19, kørsel for 83,- kr. Vi beklager fejlen.

Om taxakørslen vedr. 30. juni 2014 skriver [du] følgende i dit partshørings-svar:

"Der er ingen tvivl om, at det enten er et møde, som har trukket ud – eller en anden arbejdsopgave, som har strukket sig over en time udover normal arbejdstid. I den situation har jeg fundet det acceptabelt, at tage en taxa hjem. Det ville aldrig have fundet sted, hvis det var ved normal arbejdstid ophør, - men her er vi jo ude på et område, hvor det er definitioner af grænser, det handler om. – Men at beskyldte taxaturen for at være privat og ikke arbejdsrelateret mener jeg ikke er korrekt."

Til ovennævnte har ledelsen følgende bemærkninger:

"Mandag den 30.06.2014, kørsel kl. 17.19. Jeg har ikke kunnet finde dokumenterede møder den dag hvor du påstod du var involveret, dette fremgår heller ikke i vores kalender nogen steder, eller i et efterfølgende referat. Generelt skal jeg som leder påpege overfor dig at, man som udgangspunkt, selv betaler sin befordring, med taxakørsel hjem hvis, man af forskellige årsager er træt efter et møde. Det skal arbejds-giver ikke betale for."

Videre skriver du i dit partsindlæg:

"Mandag den 21.07.2014 kl. 14.15. tur retur 14.18 (kr. 39,00). Kørslen ligger midt i arbejdstiden og kunne handle om en beboer, der skal et ærinde enten på tandklinikken eller på en anden nærliggende lokalitet. Kørslen har intet med mit privatliv at gøre, - men det kan til gengæld oplyses, at pedellen startede ferie denne dag, hvilket betyder, at min dag har været ekstra travl, idet jeg i den situation automatisk overtager ansvaret for pedelopgaverne, - inklusive rengøringen. – Også selvom forstanderen faktisk er pedellens direkte overordnede og faktisk burde være den der pr. automatik træder til. Men forstander begrebet er jo et afsluttet kapitel, og fordelingen af en række praktiske opgaver var på daværende tidspunkt (og vel egentligt stadigvæk) ikke klart afgrænset. Men opgaverne skal jo udføres, - og da jeg aldrig har haft noget imod at træde til i sådanne situationer, så har jeg også gjort det i dette tilfælde (hele pedellens ferie)."

Til dette har ledelsen på ældreområdet følgende besvarelse:

"Kørsel der vedrører mandag den 21.07.2014 kl. 14.15-14.18, er der ingen registrerede arbejdsopgaver som jeg kan få dokumenteret i afdelingen. Der er ingen kørsler på dette tidspunkt, og desuden vi har en chauffør, som kører efter ordre ved evt. af-

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

hentninger, eller udbringninger. Der findes ingen dokumentation, på dette tidspunkt.”

Videre skriver du i dit partshøringssvar:

“Lørdag den 26.07.2014 kl. 9.31 (kr. 79,00) og lørdag den 26.07.2014 kl. 10.03 (kr. 80,00).

Denne episode ligger stadig inden for pedellens ferie, og der er ikke tvivl om, at der er tale om et tilkald fra Utoqqaat Illuat. Der er tre muligheder, der umiddelbart falder mig ind (altså ting som jeg positivt ved, at jeg har været tilkaldt til uden at kunne sætte præcist tidspunkt på), nemlig *problemer med lys i aflastningsafdelingen, problemer med kaldeanlæg, der blev varmt og køkkener, der om fredagen havde glemt at bestille en bestemt vare fra hoveddepotet*. - Men som sagt er det meget vanskeligt, at efterspore den rigtige løsning her fra min privatbolig.”

Til dette har ledelsen følgende svar:

“Lørdag den 26.07.2014. kl. 09.31 kl. 09.31 og lørdag den 26.07.2014 kl. 10.03. Pedellen afholdt ferie i perioden 18. juli til og med 4. august 2014. Der er ikke indgået aftale om, at du konstitueres eller overtager pedellens ansvarsområder, mens pedellen er på ferie. Der er ikke indgået aftale om, at du i den forbindelse kan anvendes taxakørsler. Sygeplejerskerne er bagvagter, og kan kontaktes ved behov for yderligere opgaver i plejeafdelingen. Jeg har ikke kunnet finde dokumentation, for den nævnte tid hvorvidt der har været behov for en yderligere hjælp fra aflastningsafdelingen, og der forekom hverken aftaler eller andet i kalenderen, både i køkkenet eller tilkaldevagternes registreringer om dette skulle være sket.”

Videre skriver du i dit partsindlæg:

“Torsdag den 14.08.2014 kl. 11.02. (kr. 47,00) og torsdag den 14.08.2014 kl. 11.42 (kr. 50,00).

I længere tid har Utoqqaat Illuats egen handicapbus stået på værksted, hvilket den stadig gør. Som midlertidig løsning har Utoqqaat Illuat lejet en mindre bus af [...], men desværre har også denne været på et relativt langt værkstedsophold, nemlig fra den 11.08.2014 til den 21.08.2014. I denne periode har vi i den udstrækning, det har været muligt lånt os frem via [...] (et andet plejehjem)] og Hjemmehjælpen, når det drejede sig om kørsel af beboere i kørestol. Andre beboere har vi måttet fragte med taxa, og der har nogen gange måttet tages nogle hurtige beslutninger.

De aktuelle kørsler til og fra [Sygehuset] hører til denne sidste gruppe.”

Til dette har ledelsen følgende bemærkninger:

”Torsdag den 14. august 2014 kl. 11.02 og torsdag den 14. august kl. 11.42.
Jeg har talt med afdelingssygeplejerskerne, de har ikke brugt dit taxakort, i relation til kørsel af beboerne. For tunge beboere i kørestole er befordring med taxa ikke anvendelig, fordi der er ansat hjælpere fra handicapbussen fra [...] (et andet plejehjem)], netop til disse brugere.
Der er heller ikke truffet aftaler om transport med taxakørsler i denne periode blandt personalet i plejeafdelingen, der er heller ingen dokumentation om kørsler i denne periode fra afdelingen.
Den 5. august 2014, blev du sendt hjem af afdelingssygeplejerske [...], pga. stress. Derudover kan jeg informere dig om at, kontorassistent [...] i Utoqqaat Illuat meddelte at du var sygemeldt i en periode, fra og med den 5. august og til og med den 11. august 2014, i førnævnte periode har du været til læge og apoteket flere gange i denne periode. Om du i relation til lægebesøgene har kørt taxa, er ikke til at vide, da du ikke har henvendt dig direkte til mig, for at få tilladelse til at køre taxa til lægen og apoteket.”

Videre skriver du i partsindlægget:

“Fredag den 15.08.2014 kl. 11.18. (kr. 50,00) og mandag den 18.08.2014 kl. 10.34. (kr. 51,00).
Forklaringen er ganske som ovenfor.”

Til dette er ledelsens svar således:

“Fredag den 15.08.2014 og mandag den 18.08.2014.
Bsvarelsen er som førnævnte, jeg kan bekræfte, at taxakørsel med beboere i dette kategori ikke findes forsvarligt i forhold til forsikringen, da alle handicapkørslerne skal foretages af chaufførerne og hjælpere i handicapbusserne.”

Dit sidste forklaring vedrørende kørslerne er som følger:

“Lørdag den 30.08.2014 kl. 11.55. (kr. 81.00). Dette kunne sagtens være ovenfor nævnte tilkald fra køkkenet, - hvilket ville passe meget godt sammen med, at køkkenlederen holdt ferie i denne periode. Men som sagt endnu engang, så er det vanskeligt at afgøre hjemmefra, - og jo mere man prøver at sætte tingene på plads efter hukommelsen, tjaja, - jo mere synes tingene at flyde sammen. – Men at kørslen er tjenstlig er der overhovedet ingen tvivl om.
Dette var kommentarerne til de enkelte kørsler.”

Til dette har ledelsen denne kommentar:

“Lørdag den 30. 08.2014 kl. 11.55.

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

Køkkenlederen afholdt ferie fra den 1. september 2014, i deres kalender fremgår det, at den førnævnte lørdag ikke var blevet registeret, tilkald af pedel eller dig.”

Du skriver følgende i dit partshøringssvar:

“Som sagt har jeg ikke en præcis oversigt over årsagen til hver enkelt kørsel, - og skulle jeg efterforske et 100% sikkert svar på hver enkelt kørsel, så kan dette kun findes på Utoqqaat Illuat. Hvorfra jeg i den aktuelle situation er udelukket. Så, - ja, hvad skal jeg sige eller gøre?”

Til dette har ledelsen følgende bemærkninger:

“Taxakørsler i forbindelse med arbejdsopgaver skal registreres i registreringsbogen, der ligger på kontoret. Dette dokumenterer, hvilke taxakørsler der har været brugt i tilfælde af nødvendige arbejdsmæssige taxakørsler der har været tale om.

Det nævnte perioder du har skrevet i ovenstående partsindlæg, er der enten ikke givet meddelelse eller søgt om tilladelse, fra ledelsen, afdelingssygeplejerskerne eller andre i Utoqqaat illuat.

I den sidste stykke tid, har der været en markant stigning i taxakørslerne, hvorfor den øverste ledelse direktør [...] fik undersøgt taxaforbruget. På den baggrund fandt vi frem til at du har haft nogle taxakørsler, der efter ledelsens vurdering ikke kan formodes at være arbejdsmæssige.

Taxakørsel til og fra arbejde er ikke tilladt, uden at være til rådighed eller uden at have andre aftaler der vedrører arbejdsmæssige og beordrede opgaver, der strækker sig væsentligt udover den sædvanlige arbejdstid.”

På baggrund af ovenstående har ledelsen truffet afgørelse om at bortvise dig pr. dags dato og det betyder at din aflønning stopper den 10. oktober 2014 og dit ansættelsesforhold stopper uden yderligere varsel.

[...]”

K Kommunes afgørelse om bortvisning var vedlagt to bilag. Som bilag 1 til afgørelsen var vedlagt en liste med titlen ”Bagvagter og rådighedsvagter 2014 i Utoqqaat Illuat”. Listen er håndskrevet og indeholder navne på personer, der havde bagvagt og rådighedsvagt i perioden 23. februar 2014 til og med 21. juni 2014. A’s navn fremgår ikke af listen. Som bilag 1 var desuden vedlagt en kopi af en kalender for dagene 29.-31. august 2014 med titlen ”Pedelkalender”, hvoraf lørdag den 30. august 2014 fremstår blank, og en kopi af en kalenderdag

med titlen ”Kalender i Køkken”, hvor lørdag den 30. august 2014 fremstår blank. Som bilag 2 var vedlagt en e-mail-korrespondance af 9. oktober 2014 om A’s ferieafholdelse i 2012-2014 mellem HR- og lønafdelingen.

A skrev herefter til K Kommune. Af brevet af 14. oktober 2014 fremgår følgende:

”Det væsentligste med denne skrivelse er i al sin korthed, at jeg ikke kan acceptere beslutningen om bortvisning.

For det første har jeg allerede nævnt, at alle kørsler er arbejdsrelaterede, og altså ikke har noget med personlig vinding at gøre, - eller på anden måde vedrører mit privatliv. — Jeg kan oplyse, at en udskrift af min private konto i Grønlandsbanken for de samme 3 måneder viser 19 taxaregninger til et samlet beløb på Kr. 1.401,00. Selvom det er en slags omvendt ”bevisførelse” så burde det alligevel sandsynliggøre, at jeg udmærket ved, hvad der er arbejde, og hvad der er privatliv. Skulle jeg bevidst ønske at udnytte taxakortet til egen fordel, så er jeg ret sikker på, at de registrerede taxakørsler på min private bankkonto ville have været betydeligt mindre.

Jeg kan godt se ideen med, at alle kørsler skal godkendes af nærmeste leder, men man kan altså ikke se bort fra, at jeg i 29 år har været betragtet som en del af ledelsen med direkte reference til forstanderen, der oven i købet har forventet at jeg selv har skullet træffe beslutninger på dette område, - ligesom i de fleste andre økonomiske spørgsmål. — Som jeg allerede nævnte i mit partshøringssvar, så har jeg på det seneste erfaret, at der er ved at ske nogle voldsomme ændringer i kompetencefordelingerne på en lang række områder. Men dette er så nyt, at det ikke engang var kendt i den periode de omtalte taxakørsler foregik. Derfor synes jeg også, at det er temmelig voldsomt, at fare så hårdt frem på dette punkt. Der er jo i virkeligheden tale om, at vi på mange måder skal til at nydefinere vores stillingers indhold og kompetencer. Men det er jo som sagt noget nyt, så man kan vel næppe bebrejde mig, at jeg indtil nu har fulgt den hidtidige praksis, og har handlet på den måde, som man har forventet af mig i efterhånden rigtig mange år.

[Ældreområdets daværende leders] bemærkninger til mine svar i partshøringsskrivelsen rummer en del uklarheder, som jeg ikke her skal kommentere, men når [ældreområdets daværende leder] siger, at der på kontoret ligger en registreringsbog, hvori alle arbejdsrelaterede taxakørsler skal registreres, - så er det altså ikke rigtigt. - Chaufføren har en kørebog, men denne er udelukkende til registrering af [dennes] kørsler med huset bil.

Da beskyldningerne mod mig er meget voldsomme og har vidtrækkende personlige konsekvenser, - og ikke mindst fordi jeg altid mener at have skelnet meget klart mel-

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

lem private og arbejdsrelaterede kørsler, -ja, så kan jeg simpelthen ikke acceptere en bortvisning.

Er det i virkelighed sådan, som jeg antydede i mit parthørings svar, at man ikke mener, at jeg passer ind i de nye strukturer, - ja, så havde det været noget mere værdigt, at sige dette rent ud, og så var det da ikke umuligt, at man kunne have enedes om en rimelig fratrædelsesordning.

Som det er nu, har jeg måttet kontakte en advokat, som skal vurdere sagen, og så må vi se, hvad der kommer til videre at ske."

Herefter klagede A ved brev af 21. oktober 2014 med bilag til mig. I sin klage beskriver A sagsforløbet og skriver herudover bl.a.:

"Den 16.10.2014 modtog jeg fra [K Kommunes] HR-afdeling brev nr. 14-2-07-1570 "Vedr.: Afgørelse om bortvisning". I brevet meddeles det, at ledelsen har truffet beslutning om at bortvise mig. Begrundelsen er, at ledelsen har "en formodning om", at jeg har misbrugt taxakort for kr. 722,- i en periode på 3 måneder (61.06.-30.08.2014).

Dagen før modtagelsen af brev nr. 14-2-07-1490 af 24.09.2014 "Vedr.: Partshøring om påtænkt bortvisning, pba. formodet misbrug at taxakort til ikke arbejdsmæssige kørsler" blev jeg indkaldt til et møde med [ældreområdets daværende leder, der på det tidspunkt var ny i stillingen] (Afdelingssygeplejerske [...] var også til stede).

[Ældreområdets daværende leder] udtrykte, at det var en samtale [ældreområdets daværende leder] var blevet pålagt at tage af [...direktøren]. Konklusionen af samtalen var, at jeg øjeblikkeligt måtte aflevere diverse nøgler (hovednøgle til huset, penge-skabsnøgle, nøgleskabsnøgle o.s.v.) samt taxakort og kort til Brugsen. Herefter måtte jeg tage mit tøj og forlade huset som fritstillet. Alt sammen uden nogen form for forudgående varsel/advarsel.

Dagen efter modtog jeg nævnte brev, hvori de konkrete anklager var opremset.

Som det fremgår af brevet gav man en partshøringsfrist til den 8. oktober, - en rimelig frist, hvis det ikke var fordi, jeg jo var afskåret fra arbejdspladsen, og derfor også fra at "efterforske" de enkelte konkrete anklager. Mit svar måtte derfor blive efter hukommelsen med alle de uklarheder, dette medfører. Som jeg også skriver i partshørings svaret, så har jeg aldrig ført en egentlig taxabog, idet jeg altid har betragtet dette at være betroet et taxakort som en tillidssag, som man helt naturligt ikke misbruger. Dette kan man så i dag sige var en naiv indstilling, som jeg selvfølgelig også fortryder. - Men at vende det hele på hovedet og påstå, at så er kørslerne private, - ja, det mener jeg til gengæld er en meget "udspekuleret" tolkning, som jeg selvfølgelig

ikke kan acceptere. Og jeg kan i virkeligheden kun få logisk sammenhæng i tingene, hvis jeg betragter taxakørslerne som et "taknemmeligt" middel til at slippe af med mennesker, som man af en eller anden grund gerne vil af med.

Som det fremgår af mit partshørings svar, så mener jeg ikke at de omtalte kørsler kan kaldes private eller ikke arbejdsrelaterede. – Jeg vil dog erkende, at der i et par tilfælde kan være tale om grænsetilfælde, som jeg egentlig ikke har spekuleret over tidligere, - og som jeg heller aldrig har fået påtale om. Hjemkørsel med taxa efter en væsentlig forlænget arbejdsdag eller anvendelse af taxa i weekenden i forbindelse med udskiftning af urkort, forberedelse af arbejdssedler m.v. (efter typisk 3 timers hjemmearbejde), ok, det kan måske godt komme an på en definition af arbejdstid. Men at påstå, at det ikke er arbejdsrelateret og dermed privat og for personlig vindings skyld, - det mener jeg stadig er en meget tynd påstand. – Under alle omstændigheder, så burde en sådan mistanke/påstand starte med en påtale/advarsel, som så selvfølgelig skulle tages til efterretning.

Bortvisning er et meget voldsomt skridt, som jeg ikke kan forestille mig kan ske på så løst et grundlag, som det her er tilfældet, - nemlig "formodet mistanke".

[...]"

A's klage var vedlagt ansættelsesbrev og efterfølgende nyere ansættelsesbreve på baggrund af ændringer af ansættelsesforholdet, K Kommunes partshøringsbrev, A's bemærkninger hertil, kommunens afgørelse om bortvisning og A's bemærkninger hertil samt en udskrift fra K Kommunes intranet. Af udskriften fremgår det, at K Kommune den 10. oktober 2014 skrev følgende på kommunens intranet:

"Reglerne om brug af taxakort er blevet præciseret i personalehåndbogen. I fremtiden står der:

"Taxakortet og taxaboner, må kun benyttes i forbindelse med udførelsen af arbejdsrelaterede opgaver. Det betyder, at der er tale om opgaver pålagt af nærmeste leder eller opgaver som direkte følger af arbejdets karakter. Overtrædelse af denne bestemmelse kan medføre alvorlige konsekvenser for en ansats ansættelsesforhold. I situationer, hvor der er tvivl om hvorvidt taxa må benyttes, bør godkendelse altid søges hos nærmeste leder."

Årsagen til at direktionen har valgt at præcisere reglerne er, at der har været enkelte sager hvor ansatte har brugt deres taxakort privat."

A fremsendte yderligere kommentarer til mig ved brev af 2. november 2014. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

”Som en udløber af den bortvisningssag, som har kørt imod mig, modtog jeg fra [Kommune] den 31. oktober 2014 pr. bud et brev med overskriften “Vedr.: Dine telefonopkald må ophøre”. Som det fremgår af vedlagte kopi af brevet er det underskrevet af [ældreområdet daværende leder].

Jeg er dybt forundret/bekymret over brevets indhold, men dette kræver selvfølgelig en forklaring, som jeg hermed ønsker at fremkomme med.

Siden jeg den 10. oktober modtog kommunens afgørelse i bortvisningssagen har jeg under min almindelige gang i byen mødt en del tidligere kolleger, som alle har spurgt pænt til, hvordan jeg har det. I samtlige tilfælde viste det sig, at de ikke havde fået den rigtige forklaring på mit fravær fra arbejdspladsen. Alle kunne fortælle, at de havde fået oplyst, at jeg var sygemeldt, - og nogle sagde langtidssygemeldt med direkte overgang til pension. Ikke en eneste vidste, at det i virkeligheden drejede sig om en bortvisning. Da jeg på intet tidspunkt under sagsforløbet har været sygemeldt, kan jeg kun konkludere, at personalet generelt er blevet misinformeret.

Uanset om det gør ondt eller ej, så har jeg det sådan, at sandheden altid bør have højeste prioritet. Derfor har jeg i alle tilfælde åben fortalt, at jeg var blevet bortvist “på baggrund af formodet misbrug af taxakort. Endvidere har jeg hver gang sagt, at jeg synes det er forkert, at de har fået omtalte ukorrekte information. Samtidig har jeg bedt dem hilse kollegerne, og at de for min skyld meget gerne må fortælle sandheden, - altså at der er tale om bortvisning og ikke sygdom.

Efterhånden som jeg havde oplevet disse situationer igen og igen, så kontaktede jeg for nogle få dage siden privat (via telefonopkald) køkkenlederen, en mangeårig rengøringsmedarbejder (den nye pedel- og rengøringsleder kender jeg ikke) samt en sygeplejerske (der vist nok fungerer som afdelingssygeplejerske på grund af den senere tids mange ændringer). — I alle tre tilfælde var svaret samstemmende, nemlig at man havde fået at vide, at jeg var langtidssygemeldt og derefter skulle gå på pension. — Som i de ovennævnte tilfælde fortalte jeg sandheden og oprigtigt talt var jeg (og er stadig) fortørnet over, at man — åbenbart for at dysse sagen ned — har valgt at udsprede en direkte løgn.

Telefonopkaldene havde endvidere til formål at sige pænt farvel til de pågældende tidligere kolleger, dels for mit eget vedkommende, men også fra [den daværende forstanders] side, idet [den daværende forstander] som dagbruger gennem en årrække også har haft et rigtig godt forhold til de forskellige medarbejdere. - Det er i øvrigt mit klare indtryk, at alle tre var meget glade for at få den rigtige forklaring.

Der er altså tale om 3 private telefonopkald, som “Lederen på Ældreområdet” er blevet meget vred over og kalder chikaneri, og som man åbenbart opfordrer medarbejderne til at politianmelde.

Jeg kunne godt fristes til at spørge: Hvem er det egentlig, der er blevet chikaneret i denne meget ubehagelige sag? — Og kan ledelsen virkelig tillade sig at bruge en direkte løgn om, at jeg skulle være sygemeldt, blot fordi det måske i deres øjne er den nemmeste måde at dysse sagen ned på?

For fuldstændighedens skyld skal det nævnes, at også et par firmaer har fortalt mig, at de ved henvendelse til Utoqqaat Illuat har fået at vide, at jeg er sygemeldt. — Også i disse tilfælde har jeg valgt at fortælle sagens rette sammenhæng. Som fra de tidligere kollegers side har jeg også fra firmaernes side kun oplevet støtte og dyb forundring over hvad der er, der er sket.

Endelig skal jeg nævne, at jeg siden den dag (24.09.2014) [lederen af ældreområdet] sendte mig hjem på intet tidspunkt har besøgt Utoqqaat Illuat. Faktisk har jeg fra ledelsens side heller aldrig fået tilbudt at gennemgå mails og dokumenter på computeren, - og heller ikke de mange papirer, som jeg måtte efterlade ved hjemsendelsen.

[...]"

A's brev var vedlagt K Kommunes brev af 31. oktober 2014 til A.

Ved brev af 12. november 2014 anmodede jeg K Kommune om en udtalelse til sagen. Jeg bad samtidig K Kommune om med udtalelsen at fremsende eventuelle sagsakter i sagen, som ikke allerede fremgik af A's breve af 21. oktober 2014 med bilag og 2. november 2014 med bilag.

Jeg bad K Kommune om i sin udtalelse at redegøre for, hvilke sagsoplysnings-skridt kommunen havde foretaget for at afklare kommunens formodning om, at A ved de konkrete kørsler beskrevet i afgørelsen af 10. oktober 2014 anvendte taxakortet privat.

Videre bad jeg K Kommune om i sin udtalelse at redegøre for, hvilken betydning kommunen tillagde de særlige forhold omkring A's stilling, som A påpeger i sit partshøringssvar af 6. oktober 2014 samt efterfølgende brev af 14. oktober 2014, herunder at A har været ansat på Utoqqaat Illuat i 29 år og i en år-række i praksis har haft det administrative ansvar på institutionen ved siden af forstanderen og bl.a. tidligere har stået for formuleringen af institutionens retningslinjer vedrørende brug af taxakort.

Endelig bad jeg K Kommune om i sin udtalelse at redegøre for, hvilke overvejelser kommunen gjorde sig om grovheden af den formodede tjenesteforseelse, samt hvilke overvejelser kommunen gjorde sig om valget af reaktion over for

A, herunder om kommunen overvejede andre mindre indgribende reaktioner end bortvisning.

Jeg modtog K Kommunes svar ved brev af 9. marts 2015 med bilag. Af kommunens svar fremgår følgende:

”[K Kommune] skal indledningsvist beklage sagsbehandlingstiden vedr. ombudsmandssagen ang. [A].

Vi vil hermed redegøre for sagens faktuelle og kronologiske hændelsesforløb. Under denne vil vi komme med en definition af "arbejds-mæssige kørsler". Derefter redegør vi for baggrunden for ledelsens beslutning om at afskedige [A] med øjeblikkelig virkning. Til sidst vil vi komme med en udtalelse vedr. hvilke overvejelser kommunen gjorde sig i relation til [A's bortvisning].

Før redegørelsen påbegyndes vil vi gøre opmærksom på, at formuleringen i hhv. partshøringsskrivelsen samt afgørelsesskrivelsen er upræcis og kan foranledige misforståelse. Det skal præciseres, at der ikke er tale om et "formodet misbrug af taxakort", men at der er efter ledelsens opfattelse reelt er tale om et dokumenteret misbrug af taxakortet. Se dertil **bilag 1, jf. Bilag 1-3** til partshøringsskrivelse dateret 24.9.2014 fremsendt til [A] (taxaselskabets udtræk).

For at overskueliggøre bilagsbetegnelserne er fornævnte bilag tilhørende partshøringsskrivelsen, anført i parentes også i tekster der kommer efterfølgende i dokumentet, hvorpå selve bilaget til udtalelsen til Inatsisartut Ombudsmandiat, ikke er anført med parentes.

Taxakørslerne blev dokumenteret efter en undersøgelse af regnskabsmaterialet vedr. [A's] taxakørsler i perioden fra og med den 1.6.2014 til og med den 30.8.2014. Økonomisk sekretariat fremkom med regnskabsoplysninger, et udtræk fra taxaselskabet om taxaforbruget i Utoqqaat Illuat (UI). Vi henviser til **bilag 1** igen.

Den 19.09.2014, efter ledermødet i Forvaltningen for [...]:

Direktør [...] i Forvaltning for [...], gjorde leder af ældreområdet [...] opmærksom på efter et ledermøde, at direktøren havde modtaget kopi af taxaregninger fra taxaselskabet. Se **bilag 2** (Outlook mødekalender for [ældreområdet's daværende leder] ang. sept. 2014).

Foranlediget heraf skulle der igangsættes en undersøgelse af, hvem der havde taxakortet herunder kørsel og forbrug, idet forbruget blev anset for at være uhensigtsmæssigt højt for en institution med egen handicapbus. Resultatet af denne undersøgelse viste, at de førømtalte taxaregninger direkte kunne knyttes til [A], idet taxakør-

tet med nummeret [...] alene anvendes af og er personligt udstedt til [A]. Se **bilag 3**. (Kopi af taxakortoversigt udleveret til ansatte i UI, herunder det konkrete kort til [A]).

Den 24.9.2014 kl. 9:50:

[Ældreområdets daværende leder] skrev en e-mail til undertegnede og forespurgte, hvordan de skulle forholde sig til [A's] taxakortmisbrug. Allerede på dette tidspunkt har Direktør i Forvaltningen for [...] foretaget en skønmæssig vurdering af sagen og givet udtryk for, at [direktøren] ønsker [A] afskediget. Se **bilag 4**. ([ældreområdets daværende leders] e-mail pr. 24.9.2014 kl. 09:50 til undertegnede).

Den 24.9.2014 kl. 10:04:

I et notat udfærdiget af [ældreområdets daværende leder] skriver [ældreområdets daværende leder], at [ældreområdets daværende leder] har afholdt møde med [A] vedrørende [A's] taxakortforbrug og har konfronteret [A] med tidspunkterne for taxakørslerne hhv. for arbejdstidsbegyndelse og efter arbejdstidsophør. Direktør [...] giver endnu engang udtryk for, at direktøren ønsker [A] afskediget og har fået [ældreområdets daværende leder] til at forhøre sig omkring de tjenstlige sanktionsmuligheder i HR-afdelingen. Se **bilag 5**. (Et underskrevet notat skrevet af [ældreområdets daværende leder], med overskriften: Taxakort misbrug)

I forhold til Ombudsmandens anmodning om en redegørelse for, hvilke sagsoplysningsskridt kommunen har foretaget for at afklare formodning om, at kørslerne var til privat og ikke arbejdsmæssig brug, skal følgende tages i betragtning.

[A] har været ansat i en administrativ stilling som [...] med et begrænset behov for taxakørsel. Således er der ej heller registreret aftalt mødeaktivitet eller konsulentopgaver som fordrer taxakørsel på de tidspunkter, hvor taxakørslerne er registreret.

I forhold til en nærmere præcisering af hvad der er omfattet af arbejdsmæssige kørsler i UI har leder af ældreområdet udtalt, at der ikke er nævneværdige administrativt relateret kørsler dagligt, (se **bilag 5** herom) i det vi har en pedel og en chauffør, der kører med handicappbus og således klare den daglige kørsel for daghjemsbrugere og almindelig godskørsler.

Ombudsmanden for Inatsisartut skriver endvidere at myndigheden skal således sikre sig, at den er i besiddelse af de faktiske oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse i forhold til det konkrete retsgrundlag, og at disse faktiske oplysninger er tilstrækkeligt sikre.

Til dette kan det siges, at taxaselskabets udtræk af div. taxakørsler der omfatter UI, leveres direkte til [K Kommune] med dags dato og præcise tidsangivelser. Ud fra

disse informationer, ses det faktuelle oplysningsgrundlag der lå til grund for [K Kommunes] beslutning om den påtænkte bortvisning. Ledelsen på ældreområdet har bestridt, at taxakørslerne var arbejdsmæssige, idet [A] som tidligere nævnt, primært sidder på kontor og udfører sit arbejde og med et begrænset behov for at transportere sig andre steder hen udenfor UI.

Den faggruppe, der primært anvender taxakørsel til arbejdsmæssig brug er bagvagter på sygeplejeområdet, eftersom de har tilkaldepligt, og kan tilkaldes på arbejde udenfor almindelig arbejdstid. Til dette skal det også præciseres at der er ansat en chauffør i UI, der alene har til ansvar at køre ældre beboere, i tilfælde af at de har brug for at blive kørt til en anden lokalitet i byen, der typisk kan være lægekonsultationer eller andre aktiviteter udenfor huset. Disse kørsler henhører også under definitionen "arbejdsmæssige kørsler", idet chaufføren er forpligtet til at varetage beboernes behov, først hvis chaufføren ikke har tid, kan taxakørsler først komme på tale, hvad angår beboerkørsler.

[A] skriver i sit partshøringssvar dateret 6.10.2014 at, [A] kører hjem med anvendelse af UI's taxakort, når [A] er træt. Disse kørsler kan ikke anses for at være arbejdsmæssige kørsler, dels fordi kørslerne er udenfor arbejdstiden og dels fordi formålet med kørslen ikke henhører under arbejdsmæssige kørsler se definitionen herom i **bilag 6**, ([ældreområdets daværende leders] skriftlige svar til [A's] partshøringssvar dateret 8.10.2014 kl. 15:41, fremsendt pr. e-mail) samt **bilag 7** ([ældreområdets daværende leders] underskrevne notat af 8.10.2014, med tilhørende bilag vedr. kalendere i hhv. køkken, pedel samt bagvagter og rådighedsvagter).

Netop fordi [A] i en årrække har haft det administrative ansvar på institutionen ved siden af forstanderen og har stået for formuleringen af retningslinjer vedrørende brug af taxakort, se **bilag 8** (retningslinjer vedr. brug af taxakort i UI, jf. bilag 4 til partshøringsskrivelse dateret 24.9.2014 fremsendt til [A], udelukkende på grønlandsk) havde kommunen en klar forventning om, at [A] var i stand til at differentiere mellem taxakørsel til arbejdsmæssig brug og privat brug. Dette medførte, at tilliden til [A] blev brudt, da oplysningerne om taxakørslen kom ledelsen i hænde, og handlingerne blev opfattet som en besvigelse og en væsentlig misligholdelse af ansættelsesforholdet — også [A's] position som [...] taget i betragtning. I sagsforløbet er der således gjort overvejelser om hhv. en påtænkt afskedigelse med almindelig varsel og en påtænkt bortvisning med øjeblikkelig virkning. En mindre tjenstlig sanktion har ikke været på tale.

[A's] almindelige personalesag indeholder ingen umiddelbare oplysninger, der har direkte relevans til klagesagen til Inatsisartut Ombudsmandiat, udover partshørings og afgørelsesskrivelsen og dertil hørende bilag som er vedlagt denne skrivelse. Men såfremt I ønsker at gennemgå sagsmappen minutløst, er I velkomne til at kontakte HR-afdelingen for at aftale et konkret tidspunkt.”

K Kommunes svar var vedlagt bilag 1-8, som nævnt i kommunens svar med de angivne titler. Som bilag 4 var vedlagt lederen af ældreområdet e-mail af 24. september 2014 til HR-afdelingen. Af e-mailen fremgår følgende:

”Jeg havde en samtale med [A] i går om [A’s] taxakørsler og forklarede [A] om evt. konsekvenser heraf. Jeg har orienteret vores direktør nu til morgen.

Ud fra det jeg kan se, har [A] i tre måneder kørt med taxa hjem fra arbejde i 4-5 dage hver måned.

Hvad skal jeg foretage mig nu, da [Direktøren] i [Forvaltningen for ...] har besluttet, at [A] skal afskediges. Jeg sender kopi af brevet til dig og sender brevet med betjenten. Vil du lige give mig råd om, hvad jeg skal gøre, skal jeg sende [A] hjem eller ???” (Min oversættelse)

Som bilag 5 var vedlagt lederen af ældreområdet brev af 24. september 2014 til HR-afdelingen. Af brevet fremgår følgende:

”Vedr.: Taxakort misbrug

Jeg er opfordret til at undersøge mange uformelle taxakørsler i Utoqqaat Illuat af direktør [...].

Jeg har faktura for taxakørsler for juni, juli, august måneder her i Utoqqaat Illuat.

I dette faktura fremgår der, at kontor fuldmægtig [A] har kørt taxa hjem, og ind til Utoqqaat Illuat, som jeg mener, er privat kørsler.

Jeg har snakket med [A], her siger [A], at [A] er til rådighed, sammen med Pedellen, derfor [A] nogen gange kommer, når der er tilkald! [A] siger også, at [A] tager ind i weekend og arbejder administrativ, derfor kører taxa.

Velvidende er der ikke så mange administrative opgaver her, da der også sidder en kontorassistent. [A] siger også, at [A] kører hjem, efter udvidet møder, når [A] er for træt.

Jeg påpeger kraftigt, at taxakørsler er privat, godkendes ikke og betragtes som misbrug! [A] svarer mig, at Kommunen nok har andre taxa regler, end de har her!!

Yderligere siger [A], at det måske er andre medarbejdere, der bruger [A’s] taxakort!? Virker ulogisk for mig!

Vi har en Pedel, som er til rådighed, med rådighedsbeløb, så jeg kan ikke se andet behov for tilkald i Utoqqaat Illuat, der ligger ingen dokumentationer om tilkald mv.

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

Jeg betragter sagen, som misbrug, og har forhørt mig hos Sygeplejerskerne, som siger, det er meget sjældent, der var tilkald, hvis de ikke kan få fat på pedellen.

Taxakørsler er også midt på ugen og midt på dagen!! der må komme konsekvenser, som alle andre for misbrug af taxakort!

Der ligger regler for taxakort, som [A] selv er vidende om!

Jeg har konfereret med Direktøren [...], der opfordrer mig til at lave en indstilling af en afskedigelse, på grund af misbrug af taxakortet.

Jeg vil bede HR, om at lave en partshøring, samt lave en indstilling til A Cpr. [...].”

Som bilag 7 var vedlagt lederen af ældreområdet brev af 8. oktober 2014 til HR-afdelingen om svar på A's bemærkninger til partshøringsbrevet af 24. september 2014. Af brevet fremgår følgende:

”I forhold til svaret der kommer fra [A's], har jeg indhentet dokumentationer fra forskellige afdelinger. Der er intet, der er dokumenteret. Se. Vedlagte kopi.

Forhistorie og andet har intet med taxakørsler og hjemkørsler at gøre, derfor holder jeg fast ved kørsler, uden dokumentation er ulovligt og uacceptabelt for institutionen.

Ledelsen betragter kørslerne som misbrug af taxakortet.

Jeg vil tilføje her, at alle respektive afdelinger har taxakortet til kørsler for beboere til [Sygehuset], ved tilfælde af bus mangel.

[A] har selv været med til at udarbejde taxaregler i Utoqqaat Illuat.”

Ved brev af 13. marts 2015 sendte jeg K Kommunes udtalelse i partshøring hos A.

Ved brev af 25. marts 2015 modtog jeg A's bemærkninger til K Kommunes udtalelse. I brevet kommenterer A de enkelte kørsler og kommer desuden med visse generelle bemærkninger. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

”Da hele denne sag i mine øjne i bund og grund bygger på misforståelser og manglende kendskab til virkeligheden på Utoqqaat Illuat, så føler jeg det — på baggrund af sagens alvor — nødvendigt, at fremkomme med nogle generelle kommentarer, som forhåbentlig vil kaste lidt mere lys over den ulykkelige og urimelige situation, som jeg mener at være kommet i.

Af kommunens ovennævnte breve fremgår det, at undersøgelsen af taxaforbruget er iværksat af direktøren i Forvaltning for [...] [...]

[Direktørens] ønske om, at undertegnede skulle afskediges, bygger — udover opgørelserne fra taxafirmaet - tilsyneladende udelukkende på oplysninger modtaget fra den daværende leder i Ældreområdet. Tilsyneladende bygger HR-afdelingens oplysninger også udelukkende på oplysninger givet af [den daværende leder af ældreområdet] Det er derfor af helt afgørende betydning, at [ældreområdets daværende leders] oplysninger har været korrekte og baseret på et ordentligt kendskab til forholdene på Utoqqaat Illuat i almindelighed og undertegnedes ansættelsesforhold i særdeleshed. Jeg skal måske også nævne, at jeg aldrig er blevet indkaldt til en samtale, - hverken med direktøren eller HR-afdelingen.

Faktisk mener jeg, at jeg allerede tidligere har gjort nogenlunde klart rede for min holdning til de konkrete anklager, ligesom jeg også mener at have givet en tilpas kortfattet historisk redegørelse, der skulle tjene til at klargøre det faktum, at min ansættelse (- først som en ikke nærmere defineret ... for forstanderen, dernæst som ... og endelig som ...) ikke er direkte sammenlignelig med ...stillingen, som [ældreområdets daværende leder] kender den fra [...] (et andet plejehjem)]. —Vedlagte “stillings- og funktionsbeskrivelse” er medsendt udelukkende for at give et indtryk af, hvilke opgaver og ansvarsområder jeg gennem mange år har varetaget på Utoqqaat Illuat. Jeg skal gøre opmærksom på, at det ikke nødvendigvis er den endelige formulering, men et eksemplar jeg har liggende på hjemmecomputeren fra den tid, hvor formuleringen blev udfærdiget. - Indholdet er dog korrekt nok.

Det følgende skal ikke betragtes som en ny og sammenhængende gennemgang af hele sagen, men mere som supplerende kommentarer til forhold, som i de tidligere skrifter enten har været forbigået, eller som jeg føler måske godt kunne have været uddybet lidt mere.

Som nævnt tidligere har jeg ikke hidtil fra punkt til punkt kommenteret kommunens brev af 10.10.2014 (“Vedr. Afgørelse om bortvisning”), men blot nævnt at det rummer forskellige uklarheder. Kommunens sidste brev af 09.02.2015 til Ombudsmanden har jeg naturligvis heller ikke kommenteret. Det er ikke fordi der er meget nyt i dette, men der er dog specielt i bilag 5 (Brev af 24.09.2014 fra [...] til HR-afdelingen “Vedr: Taxakort misbrug”) til dette brev fremkommet oplysninger, som ikke tidligere var kendte, og som har en karakter, der nødvendigvis må kommenteres. Bilaget indeholder bl.a. direkte usande oplysninger, hvilket er meget uheldigt, ikke mindst fordi brevets dato viser, at det ligger så tidligt i sagsforløbet, at det kan have været med til overfor HR-afdelingen at tegne et grundlæggende misvisende og negativt billede af mig som person.

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

Hvis vi går helt tilbage til det første brev fra kommunen til undertegnede, altså brevet af 24.09.2014, så er det grundlæggende meget besynderligt, at man ukritisk kalder samtlige kørsler for private, altså helt underkender de kørsler, som jeg naturligt har haft i kraft af min rådighedsvagt. - Der er altså i kommunens holdning sket en fuldstændig kovending gående fra mange års gensidige tillid til den absolut dybeste mistillid, man overhovedet kan forestille sig. Kørslerne er som bekendt tidligere kommenteret men et par supplerende kommentarer kunne måske være på sin plads.

I starten af brevet står bl.a. "Ud fra udtrækket af fakturaspecifikationerne fremgår det tydeligt at du har kørt til dit arbejde i Utoqqaat Illuat (UI) og kørt hjem til [...], fra dit arbejde med taxa."

Hertil kunne man fristes til at sige: Hvad pokker skulle der ellers stå? — Hvis man tilkaldes til at udføre en opgave på Utoqqaat Illuat, så kan det vel ikke komme som den helt store overraskelse, at såvel hjemadressen som Utoqqaat Illuat vil figurere på fakturaspecifikationerne. I mine øjne ville sagen se noget mere problematisk ud, hvis hverken Utoqqaat Illuat eller hjemadressen figurerede på de omtalte specifikationer fra taxafirmaet. — Sagens kerne synes dog, som nævnt flere gange, at være, at man ikke anerkender den rådighedsforpligtelse, som jeg reelt har haft i alle mine 29 ansættelsesår ved Utoqqaat Illuat.

Øverst på side 3 i samme brev står: "Ud fra tidspunkterne i taxakørselsspecifikationerne har du kørt til og fra arbejde og kørslerne omfatter hverken weekender eller arbejde udenfor den almindelige arbejdstid".

Dette er direkte usandt, idet et simpelt blik på datoerne viser, at 5 af de i alt 11 kørsler foregår på lørdage og søndage, og 1 af de øvrige kørsler ligger klart udenfor normal arbejdstid (- hvis normal arbejdstid er defineret som værende fra 8.00 til 16.00).

Herefter skal jeg som sagt knytte nogle kommentarer til [K Kommunes] brev af 10.10.2014 "Vedr.: Afgørelse om bortvisning".

Som jeg bemærkede i brev af 14.10.2014 til HR-afdelingen, så mener jeg, at brevet af 10.10.2014 rummer en del uklarheder, som direkte refererer til [ældreamrådets daværende leders] udtalelser. I brevet af 14.10. fandt jeg det ikke umiddelbart hensigtsmæssigt at kommentere disse, idet kommunen jo allerede havde truffet sin afgørelse om bortvisning. - I stedet for rettede jeg henvendelse til Ombudsmanden.

På nuværende tidspunkt finder jeg det dog vigtigt, at sagens forskellige punkter er så godt oplyste som muligt, - også selvom det vil medføre en del gentagelser.

Kommunens gennemgående udtryksform "formodet misbrug af taxakort" anvendes helt frem til selve afgørelsen om bortvisning. Denne udtryksform hænger ikke særlig

godt sammen med det meget voldsomme indgreb, som en bortvisning selvsagt er. — Jeg kan imidlertid se af kommunens svar til Ombudsmanden, at man nu selv er blevet opmærksom på dette. Overfor mig, der trods alt er den direkte implicerede, har man kun anvendt vendingen med “formodet”.

[Ældreområdet daværende leder] lægger meget vægt på, at jeg inden brug af taxakort først skulle indhente tilladelse fra [ældreområdet daværende leder] (og henviser til personalehåndbogen). Noget af problemet heri tror jeg hænger sammen med, at [ældreområdet daværende leder] har meget svært ved at forstå den position, som jeg gennem alle årene på Utoqqaat Illuat, har befundet mig i, - nemlig som en ligeværdig del af ledelsen. Dette ikke mindst i relation til økonomien, hvor jeg gennem alle årene har nydt en stor tillid og tilsvarende haft en udstrakt frihed og altid været taget med på råd, når vigtige beslutninger skulle træffes. Denne anerkendelse og respekt nåede helt op til den daværende [...direktør], med hvem jeg som nævnt tidligere havde et godt og frugtbart samarbejde. Samarbejdet omfattede i øvrigt også daværende fagchef og stabschef.

Med hensyn til taxakort, så har det at ovenstående årsager altid været op til mig selv at vurdere, hvornår det har været rimeligt at anvende dette. Jeg er aldrig tidligere blevet pålagt først at skulle indhente tilladelse hos forstanderen. Tværtimod, - så er jeg ofte selv blevet spurgt til råds i disse sammenhænge. — Det har også i alle årene været sådan, at alle personalegrupper har vidst, at de altid kunne ringe direkte til mig, hvis der var problemer, som de ikke selv kunne løse. Hvis spørgsmålet ikke kunnet løses pr. telefon, så har jeg altid nærmest pr. automatik taget en taxa til Utoqqaat Illuat og blevet til problemet var løst. Diverse håndværkerfirmaer vil kunne bekræfte, at det ofte er mig, der træder til, også selvom der i de sidste mange år har været pedel på Utoqqaat Illuat. Det har aldrig tidligere været på tale, at jeg først skulle “spørge om lov” for at kunne tage ind og ordne de opgaver, som jeg faktisk ifølge min stillingsbeskrivelse er ansvarlig for. Det ville sandt at sige også have været en meget klodset procedure.

Det bør måske også oplyses, at vi omkring taxakort skelner mellem “personlige kort” og “fælleskort”. Et personligt kort er som ordet siger “personligt”, og indehaveren har selv det fulde ansvar for, at kortet forvaltes korrekt. Så vidt jeg ved har det aldrig krævet yderligere tilladelse at bruge dette kort. De såkaldte “fælleskort” befinder sig på de respektive afdelinger, og kan i princippet anvendes af alle medarbejdere, men her er det en klar forudsætning, at kørslen er pålagt eller på anden måde forinden accepteret af afdelingslederen eller en anden overordnet person. Her skal der altså “spørges om lov” inden kortet tages i brug.

Når jeg opholder mig så relativt meget ved taxakort i relation til rådighedsvagt, så er det fordi denne sammenhæng i den aktuelle sag er meget væsentlig. Som jeg tidligere har påpeget, så fremgår det af kommunens første skrivelse af 24.09.2014, at [ældre-

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

området daværende leder] mener, at kun afdelingssygeplejersker og pedel har den omtalte rådighedsvagt, som giver adgang til et personligt taxakort. Som allerede nævnt flere gange har jeg haft en ganske tilsvarende rådighedsvagt i alle mine 29 års ansættelse ved Utoqqaat Illuat. Man kan derfor godt sige, at [ældreområdet daværende leders] misforståelse eller manglende accept at min rådighedsvagt gør, at hele sagen kommer til at tage udgangspunkt i et forkert grundlag.

I det følgende vil nogle af [ældreområdet daværende leders] udtalelser i brevet af 10.10.2014 blive kommenteret. Jeg skal endnu engang beklage, hvis det får for meget karakter af gentagelser fra tidligere skrivelser.

“Jeg har prøvet at indhente dokumentationer, fra forskellige afdelinger, der kan have relation til kørslerne Se bilag 1”.

Som nævnt ovenfor ved alle afdelinger, at de er velkomne til at ringe direkte til mig, når der opstår problemer. Selvfølgelig kan de i mange tilfælde også vælge at ringe til pedellen. – Med hensyn til dokumentationen for disse tilkald, så er det min klare opfattelse, at opkaldene ofte sker netop når problemet opstår, hvilket igen betyder, at der langt fra altid er nedskrevne “beviser” for opkaldene. — En kopi af afdelingernes kalendere mener jeg derfor skal tages med et meget stort forbehold. Et manglende notat kan ikke tages som bevis for, at der ikke har været problemer, - og dermed tilkald. Specielt hvad angår køkkenet, så er jeg nødt til at nævne, at den kalenderside, som [ældreområdet daværende leder] har kopieret, ikke er køkkenets standardkalender. Alle afdelinger har i en lang årrække anvendt Maylands “Diplomat-kalender” som standard.

Det væsentlige er stadig, at personalet altid har været vant til at kunne ringe direkte til mig, - det er endvidere væsentligt, at [ældreområdet daværende leder] aldrig har bedt mig om at ændre denne procedure. — Ja, faktisk har vi aldrig drøftet selve procedurerne omkring taxakørsel.

- Kørslerne den 01.06.2014.

Disse hænger sammen med udskiftning af personalets urkort, og [ældreområdet daværende leder] mener, at [ældreområdet daværende leder] på forhånd burde være informeret herom. Også her er vi tilbage ved det grundlæggende forhold, at [ældreområdet daværende leder] tilsyneladende ikke vil anerkende, at der er forskel på mine arbejdsopgaver, og de opgaver, som [ældreområdet daværende leder] har kendt fra sine kontorfuldmægtige i [...(et andet plejehjem)]. - Gennem årene har jeg, når det var tydeligt at mandagen ville blive presset, i fuld forståelse med forstanderen valgt at bruge nogle timer i weekenden, simpelthen for at få mandagen på Utoqqaat Illuat til at glide så harmonisk og gnidningsløst som muligt. Altså et ekstraarbejde udført i den bedste mening, men som nu nærmest bliver betragtet som kriminelt. — Heller

ikke i dette tilfælde er det faldet mig ind, at [ældreområdets daværende leder] skulle spørges først. Denne ændrede procedure har som sagt aldrig været meldt ud fra [ældreområdets daværende leders] side. — Når [ældreområdets daværende leder] siger, at [ældreområdets daværende leder] ikke kan se et tilsvarende arbejde udført de foregående måneder, så hænger det selvfølgelig sammen med, at dette ekstraarbejde specielt handler om tilfælde, hvor månedsskiftet (og dermed også urkortskiftet) falder i forbindelse med en weekend.

[Ældreområdets daværende leder] siger endvidere, at normeringen er [...] personer. Bortset fra at det rigtige tal er [...], så er det godt nok. — Men hvis [ældreområdets daværende leder] prøver at antyde, at mine tal på [...] stempelkort er forkerte, så ville en simpel optælling vise, at jeg måske endda har ligget i underkanten i min vurdering, der jo som tidligere sagt også omfatter en lang række afløserne.

- Kørslen den 30.06.2014.

Vedrørende denne kørsel, så har jeg forståelse for, at man kan diskutere, hvorvidt det er berettiget at bruge taxakortet. — En indskærping af reglerne — og sådan set også en irettesættelse — ville jeg ikke finde forkert i dette tilfælde. Jeg har blot ikke tænkt nærmere over dette tidligere. — Jeg vil dog fastholde, at kørslen absolut er arbejdsrelateret.

[Ældreområdets daværende leder] nævner, at [ældreområdets daværende leder] ikke kan finde dokumentation for sene møder i diverse mødereferater den pågældende dato. Dette skal nok passe, og jeg er da også selv mest af den opfattelse, at der er tale om en forsinkelse på grund af håndværkerbesøg eller besøg af en samhandelspartner. Altså ting som ikke vil være registreret i afdelingernes kalendere, idet afdelingerne ikke er direkte berørte.

- Kørslen den 21.07.2014.

Til denne kørsel har jeg ikke så meget nyt at tilføje, bortset fra, at der ikke er tale om nogen "returkørsel", således som der står i kommunens brev. — Der er givetvis tale om en situation, hvor jeg i skyndingen har anvendt mit personlige kort for at få en kørselsopgave udført så hurtigt og gnidningsløst som muligt. — [Ældreområdets daværende leder] kan i øvrigt ikke være uvidende om, at ikke alle kørsler står nævnt i chaufførens kørselsbog, - ligesom [ældreområdets daværende leder] heller ikke kan være uvidende om, at det ikke så sjældent sker, at der er kørselsopgaver på tidspunkter, hvor husets bil er optaget af andre opgaver.

- Kørslerne den 26.07.2014.

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

[Ældreområdet daværende leder] kommentarer til disse kørsler vidner nok engang om en grundlæggende mangel på forståelse af, hvilke arbejdsopgaver min stilling indeholder.

Det faktum, at jeg automatisk overtager ansvaret for pedelopgaverne under pedellens ferie har været en helt naturlig ting i alle de år, der har været pedelstilling ved Utoqqaat Illuat. I den forbindelse må man også huske på, at jeg allerede fra før Utoqqaat Illuat fik ansat en pedel har haft ansvaret for Utoqqaat Illuats reparations- og vedligeholdelsesmæssige tilstand, - et ansvar, der stadig står nævnt i min stillingsbeskrivelse. — For mig er det derfor en fuldstændig meningsløs og grotesk udtalelse, når [Ældreområdet daværende leder] siger, at der ikke er indgået aftale om, at jeg overtager pedellens opgaver under dennes ferie. I mine øjne burde det ikke være nødvendigt, at indgå særlige aftaler om forhold, der i forvejen ligger indenfor ens arbejdsforpligtelser. — Hvis jeg ikke havde påtaget mig det omtalte ansvar, så ville jeg til gengæld selv anse det for at svingte mine forpligtelser, hvilket virkelig ville være en alvorlig sag.

Hvis man på denne måde forsøger at ændre grundlæggende på nogle procedurer, der har været gældende i årevis, så er det selvsagt nødvendigt, at man giver de implicerede parter de nødvendige og tilstrækkelige informationer om ændringerne, - og ikke mindst tilpasser arbejdsbeskrivelserne til de nye tilstande. — Dette er efter min bedste overbevisning aldrig sket.

- Kørslerne den 14.08.2014.

Hvis det ikke var fordi [Ældreområdet daværende leder] bringer nogle ret underlige ting ind i billedet, så vil jeg mene, at min tidligere forklaring burde være fyldestgørende.

[Ældreområdet daværende lederen] udtalelser om, at [Ældreområdet daværende leder] har talt med afdelingssygeplejerskerne, der ikke har brugt mit taxakort er ret besynderlige. Selvfølgelig har de ikke det al den stund, at jeg aldrig har givet dette kort fra mig. — [Ældreområdet daværende lederen] næste udtalelser er lidt forvirrende, men kan skyldes sproglige “forviklinger”, som jeg under alle omstændigheder ikke vil laste [Ældreområdet daværende leder] for.

Derimod bringer [Ældreområdet daværende leder] noget helt andet på banen, som jeg til gengæld mener er temmelig irrelevant. [Ældreområdet daværende leder] nævner, at jeg den 5. august blev sendt hjem af afdelingssygeplejerske [...] på grund af stress. Datoen er sandsynligvis rigtig, og det er også rigtigt, at jeg på daværende tidspunkt havde været gennem et længere forløb, hvor alt var meget usikkert og stressende.

Den korrekte forklaring er imidlertid som følger:

På et møde i august (kan sagtens have været den 5.) hvor afdelingssygeplejerske [...] var til stede, blev jeg af daværende fagchef [...] bevilget en uges sygeorlov på grund af stresssymptomer. Der har imidlertid hverken været involveret læger eller andet sundhedspersonale i denne aftale, - og dermed heller ikke særlig medicinering. Tanken om, at jeg skulle have anvendt taxakort til personlige læge- og apoteksbesøg i denne sammenhæng, er derfor rent gætter, som jeg ikke mener høre hjemme i en sag som denne.

De sidste kørslar mener jeg ikke behøver yderligere kommentarer, end der allerede er givet i tidligere skrivelser.

I de afsluttende bemærkninger i kommunens brev af 10.10.2014 tales der om en registreringsbog på kontoret. Jeg har tidligere nævnt, at der ikke findes nogen registreringsbog, der er beregnet for personer med personligt taxakort.

Der tales endvidere fortsat om de såkaldte tilladelser, som skulle indhentes enten hos ledelsen eller afdelingssygeplejerskerne eller andre i Utoqqaat Illuat. Det sidste er et meget vidt begreb, og med hensyn til afdelingssygeplejerskerne, så er det som allerede nævnt noget ganske nyt, at disse skulle have fået en overordnet kompetence i forhold til undertegnede i denne sammenhæng. — Som ligeledes omtalt tidligere, så er der i mine øjne principielt ikke noget galt i, at man ønsker en omprioritering personalegrupperne imellem, - men det kan selvsagt ikke gøres med tilbagevirkende kraft, - og heller ikke uden først at orientere de implicerede parter.

Der siges endvidere i de afsluttende bemærkninger, at der “I den sidste stykke tid, har været en markant stigning i taxakørslarne...”.

Dette er (undskyld udtrykket) noget forfærdeligt vrøvl.

For huset som helhed siger taxaregningerne:

Juni kr. 4.562

Juli kr. 1.683

August kr. 3.942

Og for undertegnede:

Juni kr. 245

Juli kr. 198

August kr. 279

Når man hertil lægger, at huset som sagt i den seneste periode har været helt uden egen bil, så er påstanden dobbelt misvisende. - Set med statistiske briller, så vil jeg

også mene, at der skal en noget længere tidsperiode til, før man kan tale om en egentlig ændring i forbruget.

Til slut skal jeg knytte en række kommentarer til [K Kommunes] svar af 09.03.2015 på Ombudsmandens brev af 12.11.2014.

Indledningsvis siges i kommunens brev, at der ikke er tale om et “formodet misbrug af taxakort”, men at der er tale om et “dokumenteret misbrug af taxakort”. Som dokumentation henvises til taxaselskabets fakturaspecifikationer.

Hertil er blot at sige, at der ikke hersker tvivl om, hvorvidt kørslerne er foretaget, - derimod er der stor uenighed om, hvorvidt kørslerne er lovlige eller ulovlige.

I afsnittet *Den 24.09.2014 kl. 9:50* siges det at Direktør [...] allerede har foretaget en skønsmæssig vurdering af sagen og givet udtryk for, at [direktøren] ønsker [A] afskediget. Samtidig henvises til bilag 4, som er en forespørgsel fra [ældreområdet daværende leder] til personalejurist [...].

I denne forespørgsel står bl.a. “Ud fra det jeg kan se, har [A] i 3 måneder kørt med taxa hjem fra arbejde i 4-5 dage hver måned”.

Et simpelt regnestykke giver, hvis ovennævnte skulle være korrekt, 12-15 hjemkørsler i alt i den pågældende periode. Da det totale antal kørsler er 11, så er vi allerede her ude i en unødvendig overdrivelse. Samtidig står det klart, at i hvert fald 5 af de 11 kørsler alene på grund af prisen ikke kan dreje sig om afstanden mellem Utoqqaat Iluat og [hjem]. — Hvis man ser helt bort fra diskussionen om kørslernes lovlighed eller ej, så viser alene de nævnte tal, at man i bilag 4 har overdrevet med et sted mellem 100 og 150 procent. — Dette finder jeg meget uheldigt i en så alvorlig sag. Jeg finder det også meget uheldigt, at denne overdrivelse sker på et så tidligt tidspunkt i sagsforløbet, idet det derfor næppe kan undgå at medføre en vis skævvridning af sagen helt fra starten.

I afsnittet *Den 24.09.2014 kl. 10:04* bruger man en del ord på at fortælle, at min stilning ikke indebærer behov for taxakørsel i nævneværdig grad. Dette må man vurdere på baggrund af kommentarerne til de enkelte kørsler, som jeg ikke skal gentage. Det fremgår også, at man stadig har vanskeligt ved at tage min rådighedsvagt alvorligt, men heller ikke dette synes der grund til at kommentere yderligere. Endvidere siges det, at jeg har sagt, at jeg kører hjem med taxa, når jeg er træt. Dette siges som en generalisering, der intet hold har i virkeligheden. Uden at jeg kan huske det nøjagtige ordvalg, så har jeg overfor [ældreområdet daværende leder] givetvis nævnt, at man kan være træt efter lange møder, og hvor disse har været væsentligt udover normal arbejdstid har jeg af og til taget en taxa hjem. — Men at gøre det til den normale praksis, sådan som det lyder i nævnte tekst, det er i hvert fald ikke korrekt. — Desu-

den vil jeg gerne påpege, at netop denne type kørsel har jeg allerede i den ovenstående gennemgang givet udtryk for, at jeg accepterer er diskutabel og kunne give anledning til en påtale.

I samme afsnit vedrørende den 24.09.2014 henvises til bilag 5, som er endnu et brev fra [ældreområdet daværende leder] til HR-afdelingen. Overskriften er "Taxakort misbrug".

Denne skrivelse indeholder udtalelser, som jeg absolut ikke kan acceptere, og som jeg godt kunne forestille mig kunne have været med til at fordreje sagen allerede fra starten.

Meget af brevet indhold er allerede kommenteret, så lad mig holde mig til det nye. — Ca. midt i brevet skriver [ældreområdet daværende leder]: "[A] svarer mig, at Kommunen nok har andre taxa regler, end de har her!" — Dette mindes jeg på ingen måde at have udtalt, hvilket også ville være ganske ulogisk, idet det må være klart for enhver, at kommunens overordnede taxaregler selvfølgelig gælder overalt i Kommunen.

[Ældreområdet daværende leder] fortsætter: "Yderligere siger [A], at det måske er andre medarbejdere, der bruger [A's] taxakort!" — Dette er en direkte usand påstand. Noget sådant har jeg aldrig sagt, og i praksis ville det simpelthen være umuligt, idet jeg i al den tid, jeg har haft taxakort, aldrig har givet det fra mig. Jeg har derimod sagt, som det også fremgår af den tidligere gennemgang, at jeg i akutte/travle situationer i enkelte tilfælde har anvendt mit personlige kort til at sende beboere afsted med taxa. I disse tilfælde er jeg selv gået ud til taxachaufføren med kortet.

De omtalte bilag 4 og bilag 5 er ikke set tidligere i sagsforløbet, derfor finder jeg det væsentligt, at gøre opmærksom på de i mine øjne ret alvorlige misforståelser/usandheder, som de indeholder.

I næstsidste afsnit af Kommunens brev af 09.03.2015 siges bl.a. havde Kommunen en klar forventning om, at [A] var i stand til at differentiere mellem taxakørsel til arbejdsmæssig brug og privat brug". — Hertil vil jeg gerne gentage, hvad jeg har nævnt i en tidligere skrivelse til HR-afdelingen, nemlig at jeg i den periode, som sagen omhandler ifølge en udskrift af min private konto i Grønlandsbanken har kørt 19 taxature til en samlet pris af kr. 1.401,00.— Velvidende, at dette ikke kan tages som et bevis, så giver det dog en rimelig sandsynlig indikation af, at jeg faktisk udmærket forstår at skelne mellem private og arbejdsmæssige kørsler.

Afslutningsvis synes jeg også, at [ældreområdet daværende lederen] brev af 31.10.2014 "Vedr.: Dine telefonopkald må ophøre" bør bringes i erindring.

5. Sager af almindelig interesse fordelt på sagsområde

Som jeg har skrevet i brev af 02.11.2014 til Ombudsmanden for Inatsisartut, så er jeg dybt forundret/bekymret over brevs indhold.

Jeg er stadig dybt rystet over, at man udspreder en direkte usandhed for tilsyneladende at dysse sagen ned, - og [ældreområdets daværende leders] beskyldninger om at jeg skulle have udøvet telefonchikaneri mod de i brevet nævnte medarbejdere finder jeg i høj grad upassende. - Én samtale pr. person kan næppe høre under kategorien chikane.

Såvel [ældreområdets daværende leders] brev af 31.10.2014, som hele sagen i øvrigt, finder jeg rummer en meget stor grad af ærekrænkende udtalelser, som jeg har meget svært ved at forlige mig med.

Hertil kommer den psykiske belastning, som jeg selv og min familie har været udsat for i nu snart et halvt år. Savnet af tidligere kolleger og ikke mindst Utoqqaat Illuats beboere, som jeg har haft et nært forhold til i alle årene, har også været meget mærkbart og gjort ondt.

Endelig har bortvisningen haft nogle særdeles alvorlige og mærkbare økonomiske konsekvenser, idet min løn som bekendt blev stoppet med øjeblikkelig virkning den 10.10.2014.

Til sidst skal jeg heller ikke undlade at nævne smerten ved at skulle forlade en elsket arbejdsplads, som man har viet stort set hele sit arbejdsliv til.”

A's svar var vedlagt en udateret og ikke underskrevet stillings- og funktionsbeskrivelse for en ... ved omsorgsafdelingen i Utoqqaat Illuat under daværende K By.

Ved brev af 6. oktober 2015 anmodede jeg K Kommune om en supplerende udtalelse til sagen. Jeg skrev bl.a. følgende til K Kommune:

”1.

[...]

Den 25. marts 2015 modtog jeg [A's] bemærkninger til kommunens udtalelse, som jeg vedlægger i kopi.

2. Jeg vender samtidig tilbage til [K Kommunes] udtalelse af 9. marts 2015, idet jeg anmoder kommunen om i en supplerende udtalelse at forholde sig til [A's] forklaring

om, at der i løbet af den seneste tid op til kommunens bortvisning af ham skete en omlægning af kompetencerne i Utoqqaat Illuat af betydning for sagen.

[A] har blandt andet forklaret, at [A] tidligere er blevet betragtet som en del af ledelsen, og at [A] ikke tidligere har skullet bede om godkendelse fra nærmeste leder til brug af taxakortet.

[A] har desuden forklaret, at det har været fast praksis, at [A] varetog pedellens arbejdsopgaver under dennes ferie.

Jeg beder kommunen om i den supplerende udtalelse at uddybe, om og i givet fald hvornår der eventuelt måtte være sket en ændring af praksis på området, samt hvornår og hvordan denne ændring måtte være bekendtgjort for [A].

3. Jeg beder endvidere [K Kommune] om at forholde sig til [A's] forklaring om, at Utoqqaat Illuat ikke har nogen registreringsbog, hvori alle taxakørsler skal registreres.

4. Jeg beder endeligt [K Kommune] om at sende mig kopi af kommunens indkaldelse af [A] til samtalen den 23. september 2014 samt referat af mødet.”

Ved brev af 15. november 2015 modtog jeg A's bemærkninger til mit brev af 6. oktober 2015 til K Kommune. Af brevet fremgår følgende:

”Bemærkninger til Ombudsmandens brev af 6. oktober 2015 (brevnr.: 39010) til [K Kommune] vedrørende: “[K Kommunes] bortvisning af [A]”.

Grundlæggende mener jeg, at jeg allerede i mine tidligere skrivelser til Ombudsmanden har givet rimeligt klart udtryk for min holdning til kommunens anklager. Når jeg alligevel vælger at knytte nogle kommentarer til Ombudsmandens nye brev til kommunen, så skyldes det, at stort set hele min kommunikation med Ombudsmanden hidtil er foregået skriftligt, hvilket giver en vis usikkerhed med hensyn til om den fornødne baggrundsinformation er kommet klart nok frem.

Vedr. punkt 2.

Omlægning af kompetencerne i Utoqqaat Illuat.

Som jeg tidligere har omtalt, så blev det på daværende tidspunkt ret klart, at noget af omstillingsprocessen gik ud på, at en del af de opgaver, der hidtil havde ligget hos “kontoret” fremover skulle varetages af afdelingssygeplejerskerne. Hvordan det præcis skulle foregå, og hvilke konkrete opgaver, der skulle omfattes af omlægningerne, - ja, det var der på daværende tidspunkt endnu ikke klarhed over, - i hvert fald ikke

for undertegnede. Mig bekendt har ældreleder [ældreområdet daværende leder] kun holdt egentlige møder - med konkret indhold om omlægningen - med afdelingssygeplejerskerne.

Derfor har mit arbejdsgrundlag indtil bortvisningen naturligvis været den eksisterende stillingsbeskrivelse, som jeg allerede tidligere har fremsendt til Ombudsmanden.

Stillingsbeskrivelsen sammenholdt med mit mangeårige og indgående kendskab til huset er den helt naturlige baggrund for, at jeg under pedellens ferie altid har påtaget mig det fulde ansvar for husets reparations- og vedligeholdelsesmæssige tilstand. I praksis med hjælp fra chaufføren, som har påtaget sig en række daglige rutineopgaver. - Som nævnt i en tidligere skrivelse har jeg helt fra starten – altså før pedelstillingen blev oprettet - været vant til også at varetage dette ansvarsområde.

Med hensyn til at blive betragtet som “en del af ledelsen”, så hænger også dette naturligt sammen med de ansvarsområder, som er omtalt i stillingsbeskrivelsen. Med i billedet hører naturligvis også mit mangeårige og meget alsidige arbejde i Utoqqaat Illuat. Et arbejde, der har givet stor erfaring og indsigt i stort set alle husets funktioner.

Lad mig ganske kort ridse blot en lille smule af historien op.

[...]

Arbejdsfordelingen i disse år var meget klar, nemlig at [... (tidligere forstander)] fokuserede på det sundheds- og sygeplejefaglige samt de mere holdningsmæssige principper i huset, hvorimod jeg varetog økonomien [herunder ..., ..., ...] og en masse andet, som det vil føre for vidt at komme ind på. — Dette blot for at understrege, at min interesse for huset altid har været meget bred og har berørt stort set alle facetter.

På et tidspunkt i forløbet fra “gammeldags” alderdomshjem til “moderne” plejehjem var det faktisk sådan, at kommunen opererede med en opsplitning af forstanderstillingen i såvel en Sundheds- og sygeplejefaglig del som en Administrativ del, - dengang kaldet “Forstander A” og “Forstander B” (Kopi af papirerne har jeg stadig liggende). Denne konstellation blev dog ikke formelt godkendt af Det Offentlige Aftalenævn, men i praksis er arbejdet lige siden dengang (1987) og til min bortvisning blevet udført i henhold til denne opdeling, hvor forstanderen er den sundheds- og sygeplejefaglige person, som naturligvis har det overordnede ansvar.

Da [tidligere forstander] efter mere end 10 år valgte at fratræde stillingen som forstander, fik det ikke mærkbare konsekvenser for mine arbejdsopgaver, idet den nye forstander fuldt ud anerkendte ovennævnte arbejdsfordeling, som jo hidtil havde fungeret rigtig godt.

Således forløb så de næste mere end 15 år, hvor der ikke herskede tvivl om den daglige arbejds- og ansvarsfordeling, - og selvfølgelig heller ikke om, at forstanderen var husets daglige leder.

Som ligeledes nævnt tidligere, så var det også sådan, at forstanderen altid lagde vægt på, at [forstanderen] og jeg ikke holdt ferie samtidig.

Ved forstanderens fravær har det imidlertid altid været en afdelingssygeplejerske, der skulle være fungerende leder, hvilket simpelthen skyldes, at man principielt har valgt, at det altid er en sundheds- og sygeplejefaglig person, der skal stå som øverste ansvarlige i huset.

Afdelingssygeplejerskerne har dog på intet tidspunkt tidligere været direkte involveret i de opgaver, der har været varetaget af undertegnede.

Når man gennem 29 år nærmest suverænt har stået for husets økonomi (selvfølgelig under ansvar overfor forstanderen), og altid har stået til rådighed for alle personalegrupper med hensyn til at give råd og vejledning om diverse spørgsmål, - ja, så er det vel ikke så underligt, at man har været betragtet som en del af ledelsen.

Ældreleder [ældreområdets daværende leder] har tilsyneladende valgt helt at se bort fra ovennævnte forhold, og lægger åbenbart kun egen (og Kommunens?) forestilling om fremtiden til grund for sin vurdering af fortiden.

Vedr. punkt 3.

Registreringsbog vedr. alle taxakørsler.

Det er korrekt, at der på Utoqqaat Illuat indtil min bortvisning aldrig har været en fælles taxabog til registrering af alle kørsler.

For at imødegå eventuelle misforståelser, så vil jeg kort ridse op (selvom det bliver en delvis gentagelse af tidligere oplysninger), hvad der på daværende tidspunkt forelå af kørselsregistrering.

- *Chaufførens kørselsbog.* — Denne omhandler udelukkende de kørsler, som Utoqqaat Illuats chauffør har med husets handicapbus. Denne har altså intet med taxakørsler at gøre.
- *Afdelingemes kørselsbøger.* — Til hvert af de såkaldte fælles taxakort, som ligger på de enkelte afdelinger, og som kan bruges af alle efter aftale med den ansvarshavende på afdelingen, hører en taxabog, hvori alle afdelingens kørsler skal noteres.

Når vi taler om de såkaldte personlige taxakort ligger sagen sådan, at der ikke har været krav om en fast rutinemæssig kørselsregistrering. De personlige kort er kun givet til personer med rådighedsvagt [...], [...], [...] og [...], og tildelingen af kortet har været givet i fuld gensidig tillid til, at kortet kun blev anvendt efter hensigten, - altså til rent arbejdsmæssige kørsler. — Her bagefter kan man selvfølgelig sagtens diskutere, om denne ordning har været for løs, men det ændrer bare ikke ved, at sådan var det.

Vedrørende afdelingssygeplejerskerne, så har de generelt nok relativt godt styr på taxaforbruget udenfor normal arbejdstid, men dette hænger ikke så meget sammen med et krav om kørselsregistrering som det forhold, at de overenskomstmæssigt opnår forskellige økonomiske kompensationer for tilkald udenfor normal arbejdstid, og derfor skal kunne dokumentere disse tilkald overfor lønmyndighederne.

Vedr. punkt 4.

Indkaldelse til mødet den 23. september 2014.

Der er fra kommunens side ikke givet nogen form for skriftlig indkaldelse til mødet den 23. september. Mødet blev holdt om formiddagen, og indkaldelsen var kun mundtlig samme dag.

Mødet kom således ganske uventet, og jeg havde absolut ingen anelse om, hvad der skulle ske. – Ved mødets afslutning måtte jeg aflevere nøgler, tage mit tøj og forlade huset som bortvist uden mulighed for at gennemgå noget som helst af alt det materiale, som jeg gennem næsten 30 år havde samlet sammen. Et materiale som i mine øjne rummede mange værdifulde ting og oplysninger, som nu sandsynligvis er gået helt tabt.

Med hensyn til referat af mødet, så kan jeg selvfølgelig ikke vide, om kommunen efter mødet har skrevet et referat, men jeg er under alle omstændigheder aldrig blevet præsenteret for et referat.”

Ved brev af 30. november 2015 med bilag svarede K Kommune på min anmodning af 6. oktober 2015 om en supplerende udtalelse. Af svaret fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Vedr. pkt.2 Ombudsmanden ønsker at [K Kommune] skal forholde sig til [A's] forklaring om, at der i løbet af den sidste tid op til kommunens bortvisning af ham skete en omlægning af kompetencerne i Utoqqaat [Illuat, min bemærkning] af betydning for sagen.

Det er korrekt, at [K Kommune] organisatorisk ændrede organiseringen af ældreområdet pr. 1. maj 2014.

Ændringen betød, at man nedlagde forstanderstillingerne på Alderdomshjemmene i K By, hhv. Utoqqaat Illuat (UI) samt [et andet plejehjem] og Ældreområdet overgik til en struktur med en ældreleder og viceleder refererende til fagchefen samt daglig ledelse af alderdomshjemmene ved afdelingssygeplejerskerne.

Denne organisationsændring er blevet godkendt i Kommunalbestyrelsen og orienteret ud til medarbejderne via personalmøder. Organisationsændringen har dog ingen betydning i den aktuelle sag idet ledelsen af Alderdomshjemmet indtil 1. maj 2014 endtydigt var placeret hos daværende forstander [...].

[A] har været en betroet medarbejder, men har ikke været en del af ledelsen og ej heller haft daglige ledelsesopgaver, men har varetaget økonomifunktionen med direkte reference til ledelsen i UI, senere overfor ældreområdet.

Vedr. brug af taxakortet har [K Kommune] tidligere henvist til, at der i henhold til såvel UI's egen vejledning samt kommunens personalehåndbog omkring brug af taxakort er klare regler for anvendelse. Taxakortet må kun bruges ved tilkald eller beordret arbejde.

Af personalehåndbogen fremgår det ligeledes, at der skal indhentes tilladelse fra nærmeste leder.

[K Kommune] er fortsat af den opfattelse at de pågældende gennemførte kørsler ikke omhandler tilkald eller beordret arbejde.

Vedr. pkt. 3: Ombudsmanden beder [K Kommune] om at forholde sig til [A's] forklaring om, at Utoqqaat [Illuat, min bemærkning] ikke har nogen registreringsbog, hvor alle taxakørsler skal registreres.

[K Kommune] har undersøgt [A's] udtalelser om at der er ikke foreligger en registreringsbog til registrering af alle taxakørsler. [K Kommune] kan grundet ændring i personalesammensætningen indenfor ledelsen, ikke af- eller bekræfte, hvorvidt UI i det pågældende tidsrum har haft en registreringsbog. Men afdelingssygeplejerske [...] oplyste at institutionen i lighed med alle andre institutioner i KS har pligt til månedligt at gennemgå samtlige taxaboner for at undersøge at taxakort anvendes korrekt og i henhold til instruks og personalehåndbog. En opgave der faktisk var tillagt økonomifunktionen at sikre, jf. pågældendes stillings og funktionsbeskrivelse.

Vedr. pkt. 4: Ombudsmanden beder [K Kommune] om at få sendt en kopi af kommunens indkaldelse af [A] til samtalen den 23. september 2014 samt referat af mødet.

Vi har afventet afdelingssygeplejerske [...] der muligvis kan bidrage til at besvare- [afdelingssygeplejersken] har været i Danmark og ville være tilbage i uge 47, da vi påbegyndte at skrive den supplerende udtalelse den 4.11.2015. Dertil svarede [afdelingssygeplejersken] at de ikke kan finde [A's] p-sagsmappe i UI's arkivsystem, se **bilag 1**, e-mail dateret 30.11.2015 kl. 13:27. Derfor henviser jeg til hhv. **bilag 2** hvori [ældreområdet daværende leder] har forklaret at [ældreområdet daværende leder] har afholdt et møde og **bilag 2**. Heri står der skrevet at [ældreområdet daværende leder] har afholdt et møde den 23.9.2014, i en e-mail dateret 24.9.2014 kl. 9.50. Vi har således ingen andre dokumentationer udover bilag 2 og 3 vedr. [A] sagen.

K Kommune har ikke yderligere at dokumentere i denne sag, da [ældreområdet daværende leder] er rejst herfra og [ældreområdet daværende lederen] tidligere fagchef [...] også er rejst. Vi har på baggrund af dette ikke andet at supplere i denne sag og afslutter dermed vores bidrag til sagen.”

K Kommunes svar var vedlagt bilag 1-3. Bilag 1 var en e-mail-korrespondance af 27. november 2015 og 30. november 2015 vedrørende A's manglende personalesagsmappe. Som bilag 2 var vedlagt lederen af ældreområdet e-mail af 24. september 2014 til HR-afdelingen, som citeret oven for i forlængelse af K Kommunes svar 9. marts 2015, hvor e-mailen var vedlagt som bilag 4.

Som bilag 3 var vedlagt en e-mail korrespondance af 24. september 2014 mellem lederen af ældreområdet og HR-afdelingen. E-mail-korrespondancen er en efterfølgende korrespondance på baggrund af lederen af ældreområdet e-mail, der var vedlagt som bilag 2. Heraf fremgår det bl.a., at lederen af ældreområdet har undersøgt og fundet frem til, at A beklageligvis gennem mange år ikke har indsendt tjenesteskema til lønadministrationen. Lederen af ældreområdet bemærker hertil, at A til samtalen (den 23. september 2014) har indrømmet, at A ikke har udfyldt tjenesteskemaer, da det er så gammeldags.

Videre i korrespondancen skriver HR-afdelingen til lederen af ældreområdet for at høre, om lederen har nogen bemærkninger til det afsnit i partshøringsbrevet om Utoqqaat Illuats vejledning om brugen af det personlige taxakort, og herefter at:

”Det er kun bagvagter og dem der har rådighedsvagter der må anvende taxakortet, og det er udelukkende sygeplejersker der har bagvagter og både sygeplejerskerne og pedellen har rådighedsvagter i UI. Og den personalegruppe kan alene tilkaldes og beor-

dres på arbejde og ingen andre personalegrupper i UI. Og du tilhører ikke en af disse personalegrupper”.

Lederen af ældreområdet svarer tilbage til HR-afdelingen, at:

”Det er tjenstlig taxakort, hvor der ikke betales skat for, og må kun bruges under tilkald.

Jeg ved ikke, hvorfor A har taxakort??”

Hertil svarer HR-afdelingen med henvisning til A’s ansættelsesbrev, at A får tildelt et rådighedstillæg og dermed ligesom pedellen og sygeplejerskerne kan tilkaldes. HR-afdelingen gør derefter opmærksom på, at der er foretaget lidt ændringer i formuleringen på baggrund heraf.

Ved brev af 4. december 2015 sendte jeg K Kommunes brev af 30. november 2015 med bilag i partshøring hos A.

Ved brev af 27. december 2015 modtog jeg A’s bemærkninger. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Sagens konkrete indhold, nemlig spørgsmålet om ulovlig taxakørsel eller ej, bringer kommunens sidste skrivelse intet nyt om. Jeg mener heller ikke selv, at kunne bringe oplysninger udover, hvad der allerede er beskrevet og jeg kan kun give mit ord på, at samtlige kørsler har været klart arbejdsmæssige og foretaget under hensyntagen til arbejdspladsens tarv og i fuld overensstemmelse med, hvad man hidtil (indtil bortvisningen) har forventet af mig, -ikke mindst på baggrund af min rådighedsvagt, og min stillingsbeskrivelse i det hele taget.

Ombudsmandens sidste spørgsmål til Kommunen har jeg allerede på forhånd givet mine bemærkninger til i brevet af 15. november 2015, derfor skal jeg prøve at gøre bemærkningerne til kommunens svar så korte som muligt.

Vedr. punkt 2. “Ombudsmanden ønsker at [K Kommune] skal forholde sig til [A’s] forklaring om, at der i løbet af den sidste tid op til kommunens bortvisning af [A] skete en omlægning af kompetencerne i Utoqqaat [Illuat, min bemærkning] af betydning for sagen.”

Den formelle beskrivelse af den organisatoriske ændring indenfor Ældreområdet er der intet at sige til blot burde det med, således som jeg tidligere har omtalt at det på

bortvisningstidspunktet ikke var meldt klart ud, hvorledes og hvilke konkrete opgaver ændringerne skulle berøre i praksis.

Da organisationsændringerne skete pr. 1. maj 2014, så er det vel heller ikke helt korrekt at sige, at de ikke har betydning for den aktuelle sag, der først udspillede sig i september samme år. Jeg kan godt se, at man hentyder til, at ledelsen før nævnte dato "entydigt" var placeret hos forstanderen [...], og at der derfor i princippet ikke skulle være nogen forskel for mit vedkommende.

Jeg har da heller aldrig prøvet at bestride forstanderens placering som øverste leder og ansvarlige. Jeg har derimod, bl. a. med baggrund i det historiske forløb, prøvet at forklare forstanderens tilfredshed med, at jeg til daglig påtog mig en del opgaver, som man måske ikke normalt ville forvente. - Men som sagt, - alt dette er jo tidligere beskrevet.

Det samme gælder spørgsmålet om at skulle indhente nærmeste leders tilladelse, når taxakortet skulle bruges.

Når Kommunen i sin skrivelse siger: "[K Kommune] er fortsat af den opfattelse at de pågældende kørsler ikke omhandler tilkald eller beordret arbejde", så bliver jeg nødt til at betragte det som en noget irrelevant påstand, idet jeg jo altid selv har skullet vurdere og træffe beslutning om relevansen af de forskellige kørsler. (Som forklaret tidligere).

Vedr. punkt 3: "Ombudsmanden beder [K Kommune] om at forholde sig til [A's] forklaring om, at Utoqqaat [Illuat, min bemærkning] ikke har nogen registreringsbog, hvor alle taxakørsler skal registreres."

Også dette har jeg besvaret på forhånd, og sådan set burde det være tilstrækkeligt. Men når man nu lidt anklagende/spydigt siger, at det var tillagt økonomifunktionen at kontrollere taxaboner for at sikre, at taxakortene er anvendt korrekt, så bliver jeg nødt til at sige, at den opgave har jeg virkelig også været igennem rigtig mange gange. I gamle dage de taxachecks som fulgte fakturaen fra firmaet og senere kørselsudskrifterne som fulgte fakturaen.

I tidens løb har jeg gennemgået et utal af såvel taxachecks og senere kørselsudskrifter netop for at afdække om taxakørslerne har været ifølge reglerne. Jeg vil mene, at jeg har set de fleste af de ureglementerede kombinationer, som man kan forestille sig, - såsom kørsler på fridage og kørsler mellem adresser, der intet har med arbejdspladsen at gøre, - blot for at nævne de mest oplagte. Disse ting er selvfølgelig gjort med normal orientering til forstanderen, der derefter som leder har måttet foretage de nødvendige dispositioner.

Derfor vil jeg også gentage, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at der absolut ingen logik er i, at jeg efter 29 års ansættelse skulle sætte alt over styr af en årsag, som jeg på forhånd kendte den indlysende konsekvens af - nemlig afskedigelse og i værste fald bortvisning.

Vedr. punkt 4: “Ombudsmanden beder [K Kommune] om at få sendt en kopi af kommunens indkaldelse af [A] til samtalen den 23. september 2014 samt referat af mødet.”

Igen burde mine udtalelser i brev af 15. november være tilstrækkelige, ikke mindst fordi Kommunen også erkender hverken at kunne finde indkaldelse til eller referat af det pågældende møde.

Vedr. diverse bilag, som kommunens har medsendt.

Da kommunens bilag umiddelbart er lidt rodede at finde rundt i, så vil jeg for nemheds skyld komme med de nødvendige kommentarer lidt ude af sammenhæng med det øvrige.

30.11.1015.

Afdelingssygeplejerske [...] og personalejurist [...] har en mailudveksling, der blot fastslår, at der på Utoqqaat Illuat ikke findes en sagsmappe på mit navn. — Det kræver jo ikke mange kommentarer, - men må vel siges, at være lidt besynderligt.

24. september 2014 (Oversættelse af sagsakter)

Denne korrespondance mellem [ældreområdets daværende leder] og personalejuristen [...] rummer, som det desværre er set tidligere, endnu en direkte usand udtalelse fra [ældreområdets daværende leders] side. [Ældreområdets daværende leder] siger vedrørende tjenestetidsskemaer, at jeg skulle have sagt følgende: “Det er så gammeldags, og det er noget (jeg) ikke laver”.

Det er simpelthen en vanvittig udtalelse, som jeg aldrig er fremkommet med, - og som jeg er helt grundlæggende uenig i. De forskellige personalegruppers tjenestetidsskemaer har jeg hver måned i utallige år brugt utrolige mængder tid på at gennemgå, netop fordi tjenestetidsskemaets korrekte udfyldelse er grundlaget for, at den enkelte medarbejder bl.a. får de rette overenskomstmæssige variable tillæg. For langt de fleste medarbejdere er tjenestetidsskemaerne simpelthen uundværlige. Faktisk har jeg gennem tiden lavet flere interne vejledninger og undervist de forskellige personalegrupper i udfyldelse af netop deres specifikke skema.

For mit eget vedkommende er sagen i al sin enkelthed den, at det fra gammel tid (undskyld, at jeg har været ansat så længe, - burde jeg måske sige) har været en afta-

le, at tjenestetidsskemaet ikke har været nødvendigt, idet min løn har ligget fast med et fast rådighedstillæg, hvilket har indebåret, at overarbejde og andre variable tillæg aldrig har været på tale.

Man kan selvfølgelig sagtens spørge sig selv, om det ikke havde været mere korrekt og konsekvent at bede om tjenestetidsskemaer fra alle medarbejdere, - uanset fast eller variabel løn. Ledelsen (som jeg ifølge Kommunen jo aldrig har været en del af) har aldrig bedt om disse tjenestetidsskemaer, - og pudsigt nok, så har kommunens Lønafdeling heller aldrig givet udtryk for, at de savnede dem. På den baggrund, så ville jeg umiddelbart mene, at jeg har handlet i god tro.

24. september 2014 (Oversættelse af sagsakter)

Jeg bliver nok engang nødt til at understrege, at ingen af kørslerne har været private (herunder almindelig kørsel til og fra arbejde). - Vedrørende antallet af taxakørsler, så skal jeg blot erindre om min tidligere konstatering af, at ud at i alt 11 kørsler, hvoraf nogle har været fra Utoqqaat Illuat til [Sygehuset], så er det jo - uanset alt muligt anset — ganske enkelt umuligt, at jeg skulle kunne have kørt til eller fra arbejde 4-5 dage om måneden i 3 måneder.

Vedrørende [ældreområdets daværende leder].

Jeg formoder, at Ombudsmanden selv har observeret i skrifterne, at [ældreområdets daværende leder] ikke mere er ansat som hverken Ældreleder eller Fagchef i [Kommune]. — Jeg kender ikke selv de nærmere omstændigheder, og rygterne vil jeg helst ikke tage stilling til. — Det er dog tankevækkende, at man på så kort tid (fra vist nok tidligt forår 2014 til Ca. august 2015) kan avancere fra Forstander i (et andet plejehjem) til Ældreleder og derefter Fagchef, - for så pludseligt at være helt ude af billedet.

Dette var vist rigeligt vedrørende Kommunens svar til Ombudsmanden.

Spørgsmålet er nu: Hvad vil der ske? - Og hvad kan jeg forvente/håbe?

[...]

Hvis jeg skal tale om, hvad jeg forventer, så må det vel nærmest handle om en rimelig kompensation for det jeg har mistet.

- Jeg har mistet kontakten/samværet med Utoqqaat Illuats beboere, som jeg sammen med min hustru i 1985 valgte at bruge det meste af mit aktive arbejdsliv på. Mange gode år blev brat og uden varsel afbrudt fra den ene time til den anden.

- Jeg har ligeledes mistet kontakten/samværet med en masse gode kolleger indenfor alle faggrupper på Utoqqaat Illuat, - en kontakt, som lig kontakten til beboerne blev afbrudt fra den ene time til den anden.
- Jeg har oplevet at man - åbenbart for at dække over egne gerninger - har udspremt direkte løgne om mit ophør, - idet såvel personale som handelsforbindelser og håndværkerfirmaer har fået at vide, at jeg har været sygemeldt, og derefter gået på pension. — Ingen af delene er jo rigtigt, - og jeg kunne i mine bedste fantasier godt ønske, at Kommunen måtte blive “tvunget” til at berigtige disse falske udsagn. (Jeg er selvfølgelig endt som pensionist, men bestemt ikke på den måde, som Kommunen lader det lyde).
- Jeg er fra [ældreområdet daværende leders] side blevet beskyldt for telefonchikane på en helt vanvittigt og i mine øjne faktisk direkte ærekrænkende/injurierende måde.
- Jeg har mistet min sædvanlige løn siden 10. oktober 2014.— Den sædvanlige løn var på daværende tidspunkt Ca. kr. 29.000 før skat (eller Ca. kr. 18.000 efter skat). — Efter den 10. oktober 2014 har jeg fået kr. 5.268 i pension eller udbetalt kr. 4.615.— Det kræver næppe de store forklaringer for at forstå den forskel, som dette har medført i den daglige økonomi. — Det skal kort nævnes, at jeg kun i de sidste Ca. 4 år har haft ansættelse med pension, derfor er det nævnte beløb almindelig alderspension.
 - Det skal også nævnes, at jeg på bortvisningstidspunktet havde optjent 1½ år af den feriefrirejse, som jeg var berettiget til i 2015.— Det vil sige frirejse som også omfatter min hustru. Denne har vi på grund af bortvisningen også mistet.

Som tidligere oplyst var jeg [...] år, da sagen startede, og med fødselsdag den [...] er jeg [...] år i dag.

Mine egne visioner for arbejdslivet var for bortvisningen ret klare, nemlig oplevelse af mit 30 års jubilæum på Utoqqaat Illuat den 1. august 2015.— Derefter overvejelser om pensionering omkring min [...]-års fødselsdag i foråret 2016, - herunder også med mulighed for en fornuftig overlevering af arbejdsopgaverne til min efterfølger.

Jeg ved ikke, hvordan Ombudsmanden vil vurdere disse ting, men nu er de omtalt, og jeg håber selvfølgelig det bedste.

Endelig skal jeg selvfølgelig understrege, at jeg selvfølgelig står parat, hvis der er uklarheder eller supplerende oplysninger i øvrigt, som Ombudsmanden ønsker.”